

ИЗДАЈЕ
ПОЛТИНИИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 533

Микијев ЗАБАВНИК

31. XII 1984. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА XI • ЦЕНА 35. ДИН.

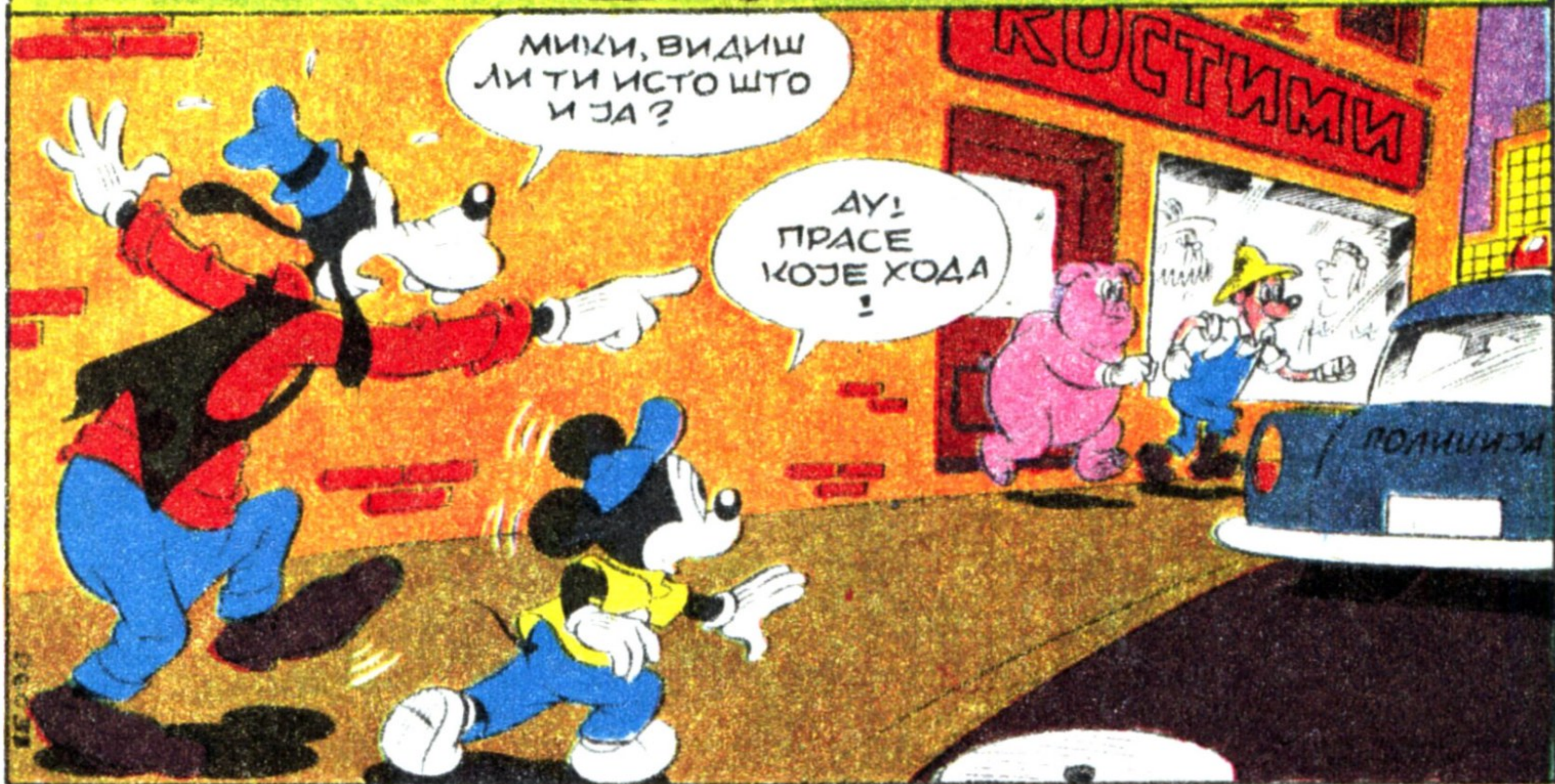
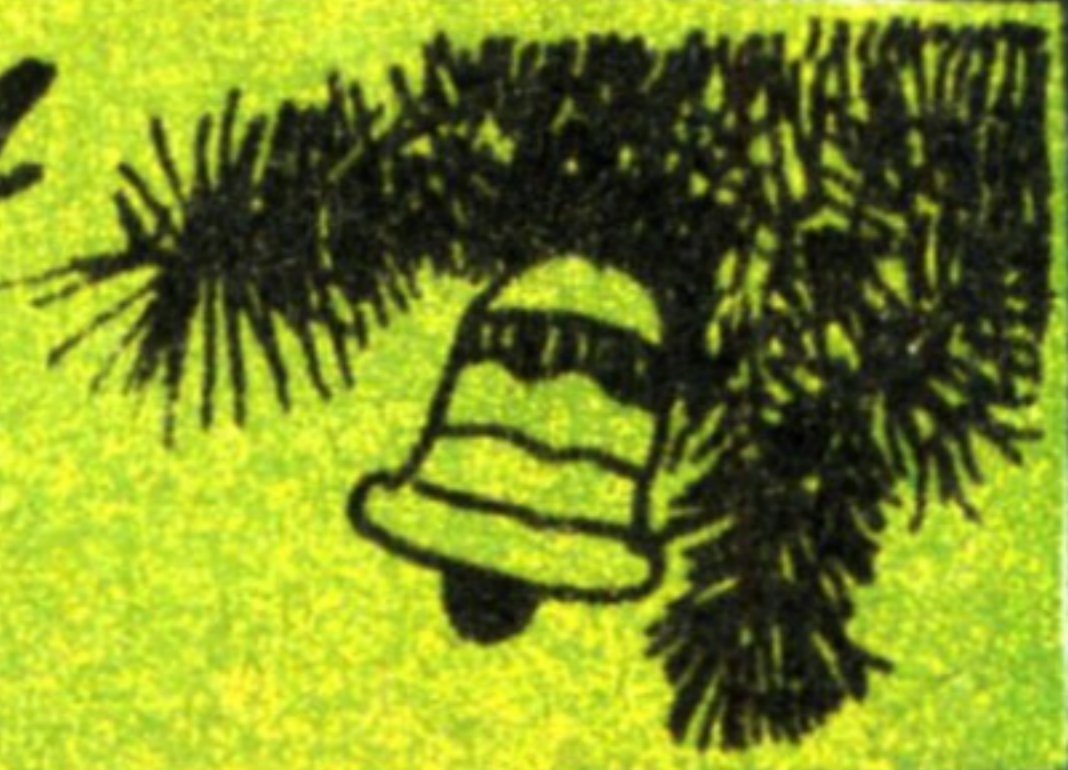

Драги
Михијевци,
Желимо вам
сретну Нову
1985.
годину!
Редакција

МИКИ:

Новогодишњи БАЛ

МИКИ, ВИДИШ
ЛИ ТИ ИСТО ШТО
И ЈА?

АУ!
ПРАСЕ
КОЈЕ ХОДА
!

ШТА ЧЕКАТЕ? УЛА-
ЗИТЕ У КОЛА!

ПРАСЕ, ПА ЈОШ
ДАЈЕ И НА-
РЕДБЕ!

ПА ТО ЈЕ ШЕФ БУЏОЊА! ЧЕ-
МУ ТА ПАРАДА?

ВЕЧЕРАС
ИДЕМО НА
НОВОГОДИ-
ШЊИ КО-
СТИМИРА-
НИ БАЛ!

ЦРНА МРЂА
ЈЕ ПОБЕГАО ИЗ
ЗАТВОРА! ПЛАШИМО
СЕ ДА КЕ СЕ ВЕЧЕ-
РАС ПОЈАВИТИ
НА БАЛУ ДА ПО-
КРАДЕ ГОСТЕ!

ИДЕМО И МИ СА ВАМА ДА ВАМ
ПОМОГНЕ-
МО!

ЗНАЧИ,
ОВУ НОВУ
ГОДИНУ ПРОВЕ-
ШЕМО РАДЕЊИ!

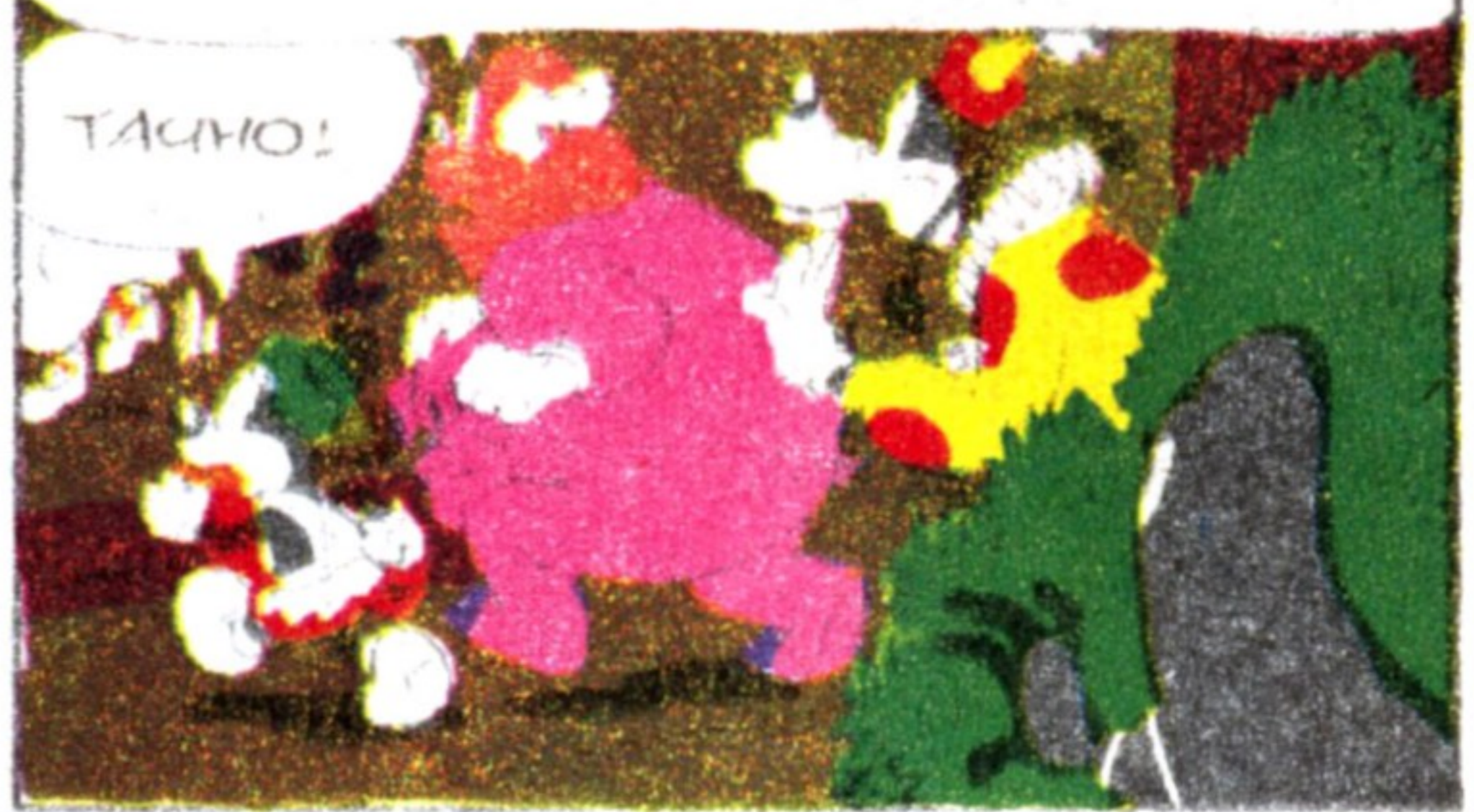

САМО, СИГУРАН САМ ДА ЋЕ СЕ
ЦРНА МРЂА ТАКОБЕ ПРЕРУШИТИ!

ДАЛИ,
ОТКУДА
ЗНАТЕ?

ЗАШТО БИ НА БАЛ ДОШАО У СВОМ
СВАКОДНЕВНОМ ОДЕЛУ!

ТАЧНО!

ЗНАЧИ, СВИ КОЈИ СУ СЕ ОБУ-
КЛИ КАО ЦРНА МРЂА НИСУ
СУМЊИВИ!

ХИ,
ХИ!

ДОБРО ДА САМ ОВО ЧУО! САД
МОГУ ДА КРАДЕМ
ДО МИЛЕ ВО-
ЉЕ!

ПРАВА СТВАР... НИКО МЕ
НЕЋЕ ОСУМЊИ-
ЧИТИ...

ИЈАО! НЕСТАЛА ЈЕ МО-
ЈА БИСЕРНА
ОГРЛИЦА!

ШТА?!

УКРАДЕН МИ ЈЕ
НОВЧАНИК!

А МИ ЗНА-
МО КО ТО РА-
ДИ! БАХ!

НЕМА МИ ЗЛАТНОГ САТА!

ЦРНА
МРЂА ЈЕ
МЕЂУ
НАМА!

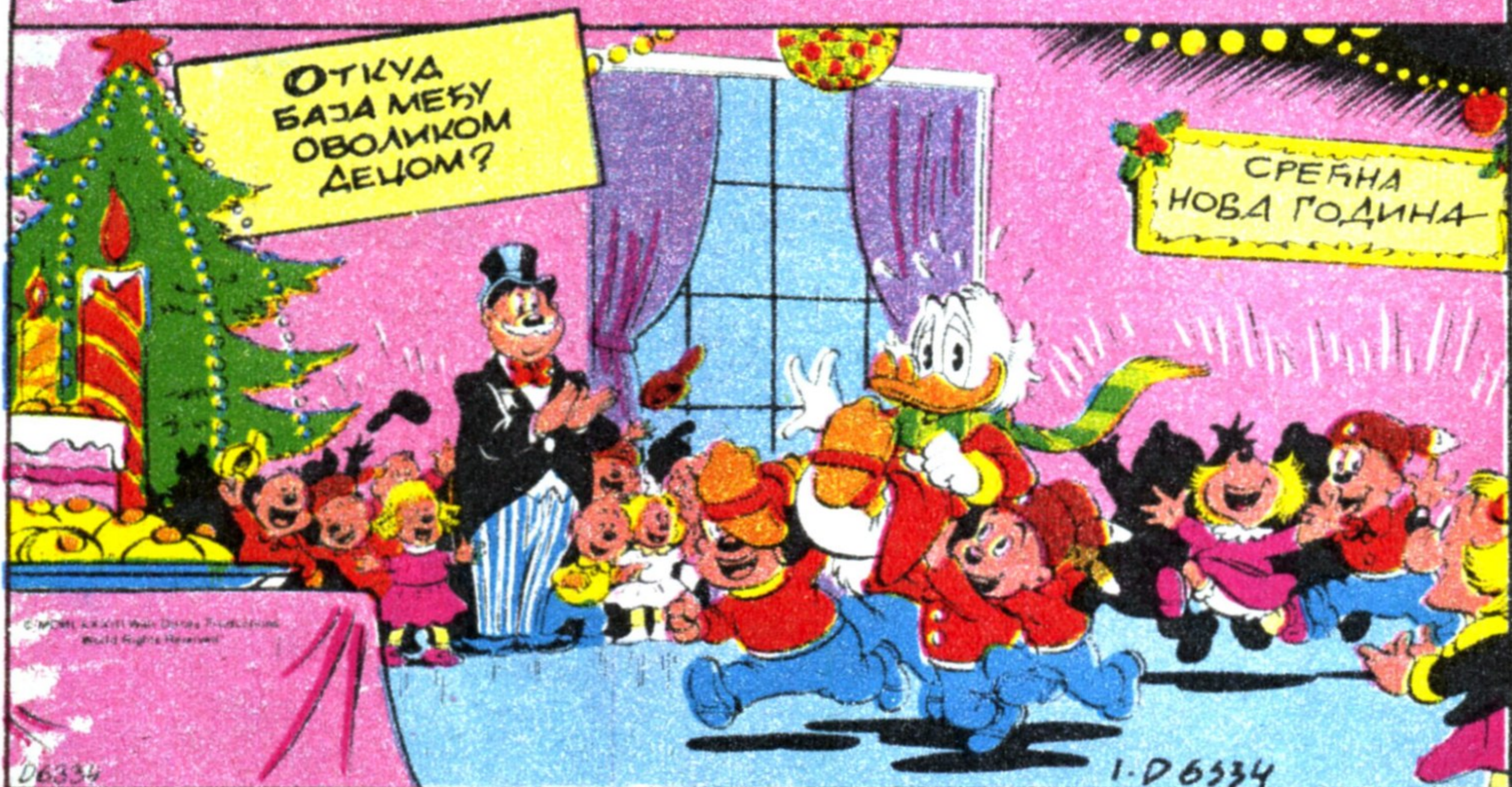

Баја Татак:

УВЕК ИСТА ПЕСМА

ОТКУДА
БАЈА МЕЂУ
ОВОЛИКОМ
ДЕЦОМ?

СРЕЋНА
НОВА ГОДИНА

© 1981 Walt Disney Productions
World Rights Reserved

06334

1-06334

С'ВЕ ЈЕ ПОЧЕЛО УОЧИ
НОВЕ ГОДИНЕ ИСПРЕД
БАЈИНЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ...

СВИ
ЧЕКАТЕ
ГОС'Н
БАЈУ?

ДА!

ХОЋЕМО ДА ГА ПИТАМО
ДА Л' ЋЕ МЛАДИМ ИЗ-
ВИЈАЧИМА
ДАТИ ПРИЛОГ
ЗА ИЗГРАДЊУ
БРВНАРЕ!

ХММ!
СУМЊАМ!

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ
ГОС'Н БАЈА ДАТИ СВОЈ
ПРИЛОГ ЗА ИЗГРАДЊУ
НОВОГ КЛИЗАЛИШТА
ЗА НАШУ ДЕЦУ!

И ПРИЛОГ
ЗА ЗАШТИТУ
ЖИВОТИ-
ЊА!

ВИ, ГРАДОНА-
ЧЕЛНИЦЕ, СИ-
ГУРНО НИСТЕ
ДОШЛИ ЗБОГ
ДОБРОВОЉ-
НОГ ПРИ-
ЛОГА!

ПА, ЈЕСАМ! У
ГРАДСКОЈ ВЕК-
НИЦИ ЋЕ СЕ
ПРИРЕДИТИ ДО-
ЧЕК НОВЕ ГОДИНЕ
ЗА ДЕЦУ! ВАЉДА
ЋЕ БАЈА ДАТИ
ПРИЛОГ!

2. D. 6334

МАЛО
КАСНИЈЕ
КОД
БАЈЕ...

МЛАДИ
ИЗВИКАЦИ,
СВИ БРЗО
КОД
БАЈЕ!

НЕК НЕ ОКЛЕВА-
ЈУ! СЛАВЉЕ
ТРЕБА ДА
ПОЧНЕ У
ШЕСТ!

САМО
ТИ
СЕДИ
И УЖИ-
ВАЈ!

АЛИ, ВРЕ-
МЕНА ЈЕ
ТАКО МА-
ЛО!

ВАШ ЗАДАТАК ЈЕ
ДА ПОПРАВИТЕ СВЕ
СВОЈЕ ИГРАЧКЕ
КОЈЕ СУ ОШТЕЌЕ-
НЕ!

А ВИ КАО ПРОВЕРЕНИ
КУВАРИ, ТРЕБА ДА
УМЕСИТЕ
ЛЕПЕ КОЛА-
ЧИКЕ!

ВИ ТРК НА
БАКА КАТИ-
НУ ФАРМУ
ПО
ЈЕЛКУ!

ВИДИ
ТИ МО-
ЈЕ
УНУКЕ!

ЈА И ДАЉЕ БРИ-
НЕМ ЗБОГ ВРЕМЕ-
НА!

НЕ БЕРИ
БРИГЕ,
ДЕДА
БАЈО!

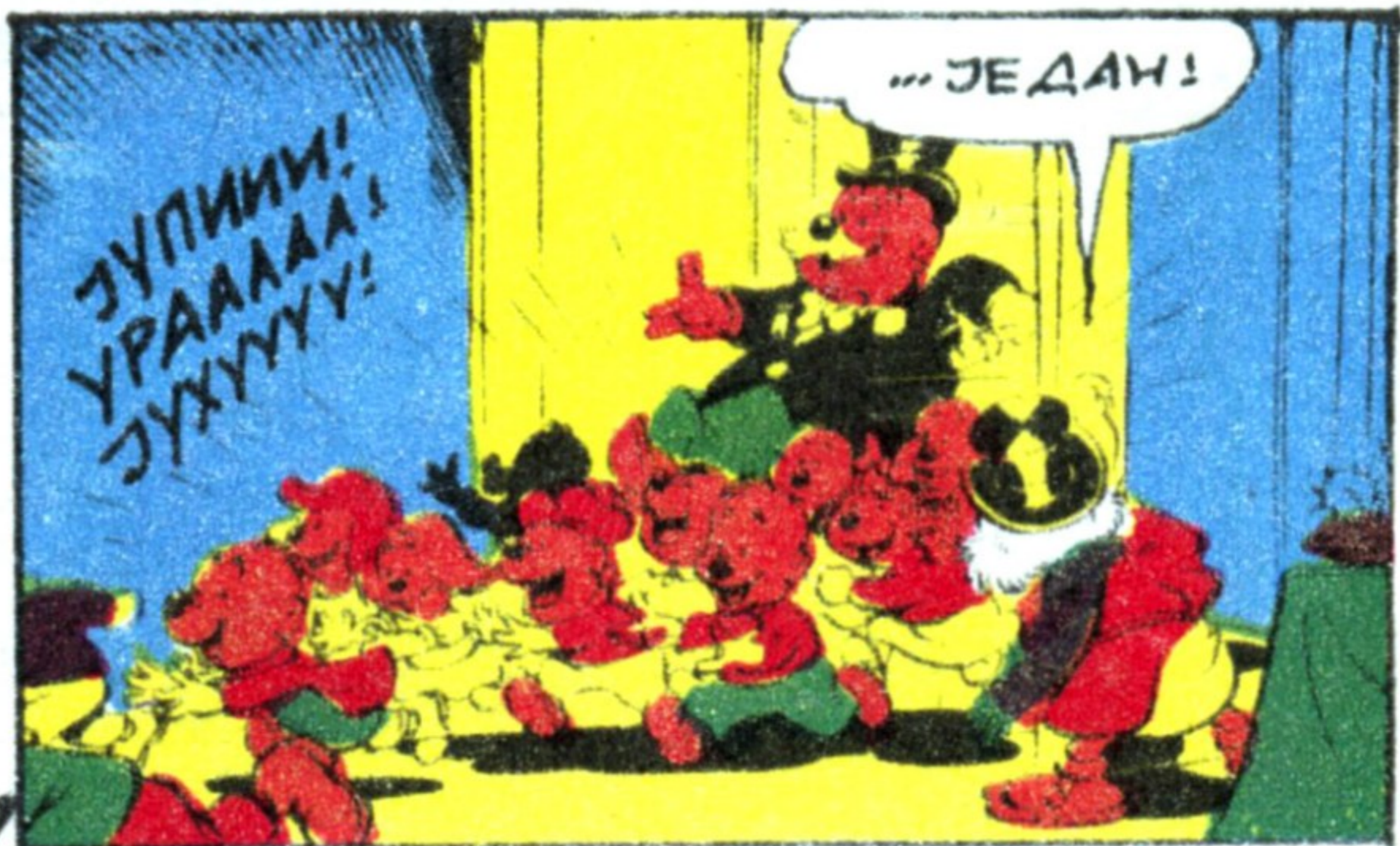
ВИДИШ КАКО СУ БРЗИ И
СПРЕТНИ!

ОВИМ МАЛИМ КУВАРИМА
БИ МОГЛИ ДА ПОЗАВИДЕ
МНОГИ ПОСЛАСТИЧАРИ!

ШТА КАЖЕШ ЗА
НАШЕ МАЈ-
СТОРЕ
?

ДЕЦО, БИЛИ СТЕ СЈАЈНИ! ЕВО ВАМ
СТО 'ИЉАДАРКИ ЗА ВАШУ БРВНАРУ!

МАЛО ЈЕ! ТРЕБА
НАМ МИЛИОН-
ЦЕ!

В.Д.6334

ПОРЕД ТОГА, ДА КЕШ И
УДРУЖЕЊУ ЗА ЗАШТИТУ
ЖИВОТИЊА ИСТО ТОЛИ-
КО!

У СУПРОТНОМ, НО-
СИМО СВЕ ШТО СМО
ДОНЕЛИ!

КЛИВАЧКОМ КЛУБУ
ДУПЛО ВИШЕ!

ТО ЈЕ
УЦЕНА!

РЕК'О
СИ ДА
КЕШ НАМ
ДАТИ СВЕ
ШТО ЗА-
ТРАЖИ-
МО!

ОКЕЈ! СА-
ТЕРАЛИ
СТЕ МЕ У
КОШАК!
ШТО ЈА НЕ
ВОЛИМ ДО-
ЧЕКЕ НО-
ВЕ ГОДИ-
НЕ!

ХЕЈ! ОВА ДЕЦА СУ
ЈУРНУЛА НА МЕ-
НЕ!

УПОМОГ!

САД ВАМ
ЈЕ ЈАСНО
ОТКУДА БАЈА
МЕЂУ
ОВОЛИКОМ
ДЕЦОМ!

ТРИПУТ УРА ЗА ДЕДА БАЈУ, НАЈ-
ДАРЕЖЉИВИЈЕГ' ПАТКОВГРАБАНИ-
НА!

ПОЧИЊЕМ ДА ВО-
ЛИМ ДОЧЕКЕ НОВЕ
ГОДИНЕ!

КРАЈ

Шести Деда Мраз

Почетком септембра, за време једне од наших редовних шетњи кроз град, упитао сам Гордана шта жели да му Деда Мраз донесе за Нову годину.

— Какав Деда Мраз? — изговорио је позриво.

— Деда Мраз који стиже сваке године 31. децембра тачно у поноћ.

— Аха..! Тај! — Његов глас је одавао крајњу опрезност.

— Имам утисак као да не верујеш да он постоји?

— Па... ако ми донесе „црвеног ватрогасца“, вероваћу да постоји.

„Црвени ватрогасац“ су ватрогасна кола која су била изложена у излогу Робне куће. Кретала су се помоћу батерија уз жестоко завијање алармне сирене, завијање, и треперење црвених и плавих светиљки; жуте мердевине кретале су се у круг и подизале увис, из „тода“, над кровом кабине возача, штрцала је вода... Укратко, „црвени ватрогасац“ је био нешто што би сваки шестогодишњак могао да пожели и нешто, због чије је цене, отац сваког шестогодишњака могао да добије срчани удар.

— „Црвени ватрогасац“ је ужасно скуп — рекао сам.

— Шта се то тебе тиче?! Не купујеш ти већ Деда Мраз.

У новембру снегови су били густе, знали су да веју данима и нас двојица смо редовно одлазили на санкање. Наравно, њему никада није било довољно спуштања низ брег и ја сам се питао где скрива толику енергију. Он је трчао уз брдо, док сам се ја вукао за њим теглећи саонице.

— Да се ниси уморио? — упитао ме је једног предвечерја.

— Искрено да ти кажем, јесам — одговорио сам задихано.

— Замисли како је тек Деда Мразу.

— Каквом Деда Мразу? — упитао сам збуњено.

— Оном који ће ми 31. децембра донети

„црвеног ватрогасца“!

— Зашто њему? — Признајем да ништа нисам разумео.

— Можеш ли да замислиш колико има дечака и девојчица на свету и он свакоме од њих доноси поклон! Схваташ ли колико се тек он умори?

— Свакако да му није лако — промрљао сам очекујући нови напад. Посматрају ме мало накривљене главе, као оног дана када смо први пут разговарали о Деда Мразу, Гордан је упитао:

— Објасни ми како успева да код све деце дође тачно у поноћ?

— Када би знао одговоре на сва питања човеку би живот био досадан. Лепота живљења је, пријатељу, у свим оним неочекиваним догађајима које живот нанесе и који за нас представљају изненађење.

Средином децембра присуствовао сам разговору између Гордана и његовог другара Вељка, док сам их на санкама возио кроз наше насеље.

— Јеси ли се договорио са татом шта да ти донесе Деда Мраз? — чуо сам Горданов глас иза себе.

— Како могу да се договорим са татом? — зачуђено је изговорио Вељко. — Деда Мраз ће ми донети оно што он буде хтео.

— Боље је када се договориш са татом. Тада Деда Мраз не може да ти донесе неку безвезну ствар.

— Зар си се ти договорио?

— Наравно! Донеће ми „црвеног ватрогасца“!

Није се имало куд. Мало ми се вртело у глави када сам плаћао рачун за скупу играчку, али сам размишљао да шесту Нову Годину дечак може да доживи само једном у животу.

Моја супруга и ја дуго смо се саветовали трагајући за најбољом могућношћу како да Деда Мраз донесе Гордану скупу играчку. Коначно смо се договорили и били смо уверени да је план савршен.

У току преподнева 31. децембра Гордан

и ја смо китили јелку. На једну од грана он је ставио малену врећу, коју му је бака сашила посебно за ову прилику. У њу је требало Деда Мраз да спусти „црвеног ватрогасца“.

— Може ли се догодити да нас Деда Мраз заобиђе? — изненада ме је упитао, док сам ја по ко зна који пут разматрао тактику вечерашње акције.

— Мислим да се то никако не може догодити — одговорио сам. — Колико ја знам, а знам, Деда Мраз је једна од најпоузданијих личности које су свраћале у нашу кућу.

Неколико тренутака пре 22 часа, моја супруга је померила казале на пет минута пред поноћ. То је био важан десетак, јер смо веровали да Гордан не би могао да издржи до 24 часа. Сигурно би заспао.

Док је он био заузет музичком емисијом на телевизији у којој су се пудривали „Седморица младих“, ја сам тихо отворио улазна врата, зазвонио и брзо побегло у кухињу. Оданде сам повикао:

— Неко звони!

Истовремено су се одиграли три ствари: Гордан и ја смо покурили према вратима. Он је узвикнуо:

— То је Деда Мраз.

Зидни часовник је почео да одкуцава поноћ и моја супруга је „црвеног ватрогасца“ спустила у врећицу на јелки.

Отворили смо врата

Наравно, пред њима није било никога.

— Нема га! — изговорио је Гордан лагано и разочарано. — Сада разумем како може да обиђе сву децу на свету. Зазвони и побегне. Некима ће и оставити поклон. — Погледао ме је и додао: — А ти си рекао да нас неће да заобиђе.

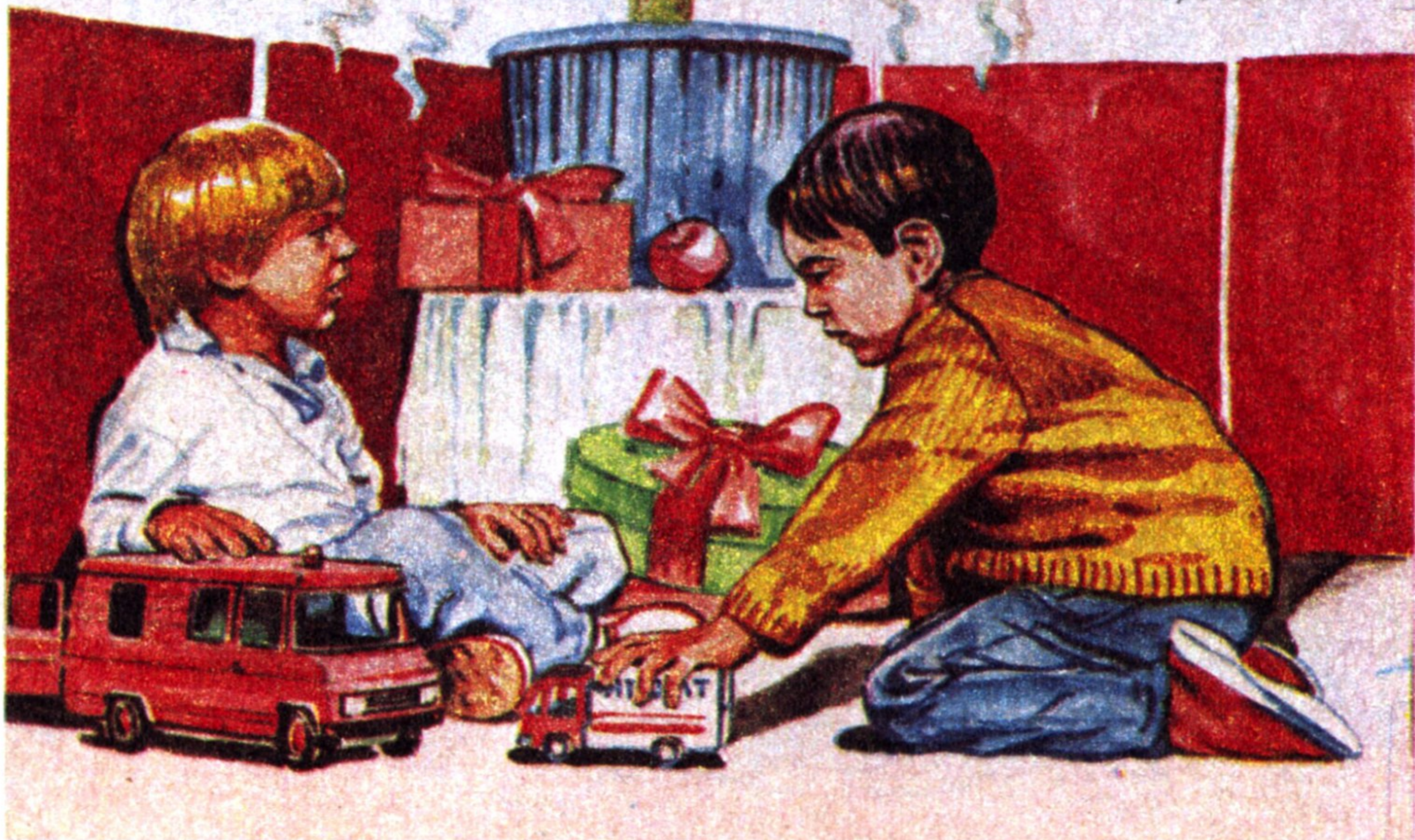
Затворили смо врата и вратили се у собу. Из врећице су извиривале мердевине „црвеног ватрогасца“. Никада нисам видео да се неко до те мере изненадио. Гордан је стајао и пиљио у жељену играчку. Мало је померио главу као да повезује догађаје од пре неколико тренутака. Онда је одмахнуо рукама и лагано извукао играчку.

Сутрадан није хтео на санкање. Довео је Вељка код нас и њих двојица су се сјајно забављали зовом играчком.

— Био сам у праву — рекао је Вељко — и мени је Деда Мраз донео металофон, тек пошто сам се договорих са татом.

— Зламти, је сам увек у праву. Само, нешто нисам синоћ разумео. Прво: када се зачуло звонче, зашто је мој тата појурио у кухињу, уместо да отвори врата и друго: зашто у десет сати увече на нашем сату откуцава поноћ?

Верослав Ранчић

РАЗЛИКЕ

Јуриш на новојодушње ђоклоне! Паја је успео да задржи своје знашљељне сесџриће све до ђоноћу. У брзину нико није ђримешуо девеш разлика на друјој слици. Пронађише их!

1985

I-VI 1985.

ЯНУАР

Н
П
У
С
Ч
П
С

	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	
5	12	19	26	

ФЕБРУАР

Н
П
У
С
Ч
П
С

	3	10	17	24
	4	11	18	25
	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	
2	9	16	23	

МАРТ

Н
П
У
С
Ч
П
С

	3	10	17	24	31
	4	11	18	25	
	5	12	19	26	
	6	13	20	27	
	7	14	21	28	
1	8	15	22	29	
2	9	16	23	30	

АПРИЛ

Н
П
У
С
Ч
П
С

	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	
4	11	18	25	
5	12	19	26	
6	13	20	27	

МАЙ

Н
П
У
С
Ч
П
С

	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31
4	11	18	25	

ЈУН

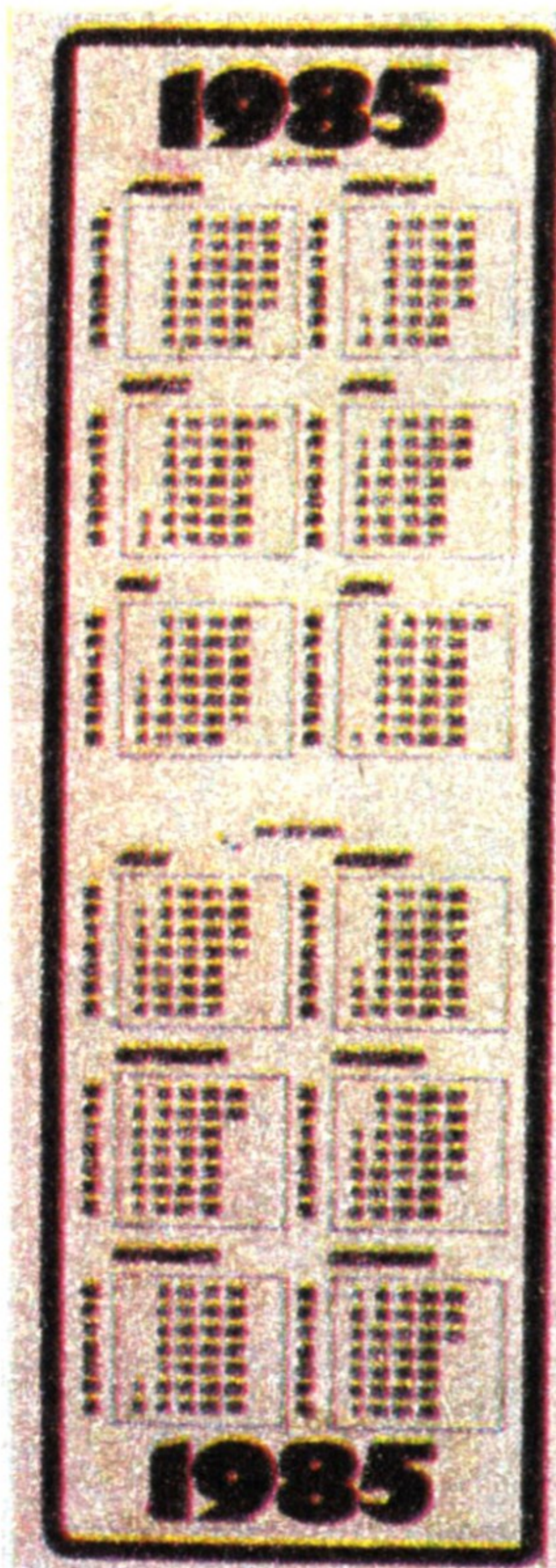
Н
П
У
С
Ч
П
С

	2	9	16	23	30
	3	10	17	24	
	4	11	18	25	
	5	12	19	26	
	6	13	20	27	
	7	14	21	28	
1	8	15	22	29	

ПОКЛОН КАЛЕНДАР ЗА 1985. ГОДИНУ

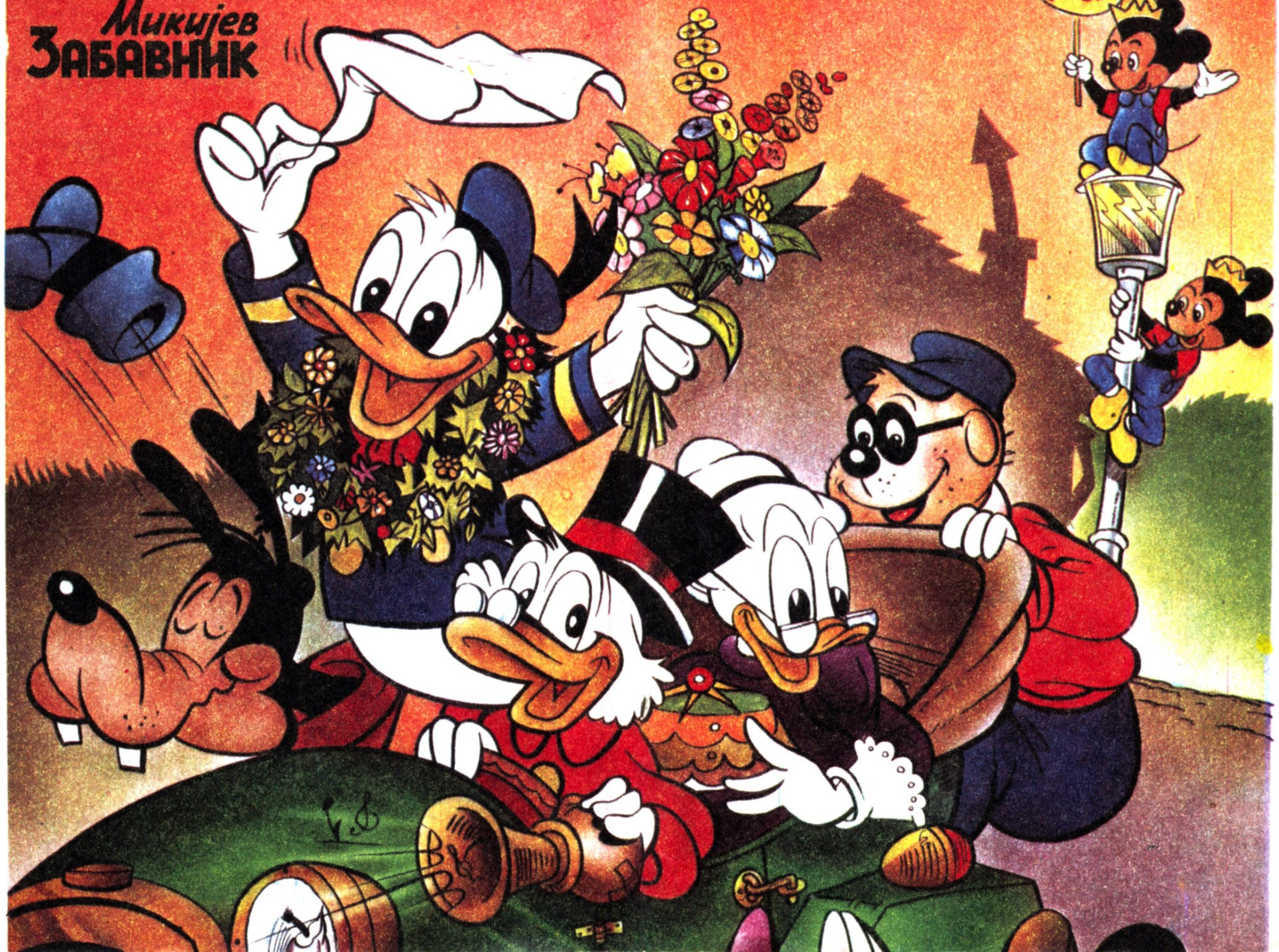
Своје омиљене јунаке гледаћете целе ове године на зиду изнад свог радног стола или на неком другом месту, где одлучите да залепите календар који вам поклања Редакција „Микијевог забавника“ за срећну Нову 1985.

Сачувајте прву половину постера који је одштампан у овом броју као и календар за првих шест месеци који се налази на двадесет другој страни. Овде, на двадесет трећој, је скица комплетног календара. Само се стрпите до идућег понедељка када ћете у „Микијевом забавнику“ пронаћи други део постера и календар за преосталих шест месеци.

**Микијев
ЗАБАВНИК**

1985

БАКА КАТА:

НИШТА БЕЗ ДРУШТВА

ОДЛУЧИЛА САМ ДА ЗА ОВУ НОВУ ГОДИНУ НЕ ПОЗИВАМ НИКОГА! СУВИШЕ САМ СТАРА ЗА ГОСТЕ!

МИСЛИМ ДА СИ У ПРАВУ! БИЌЕМО САМИ!

ЈА ОДОХ ДО ШТАЛЕ ДА ВИДИМ ЈЕ Л' СВЕ У РЕДУ!

СРЕЌОМ! НЕМА ПОСЛА ЗА МЕНЕ!

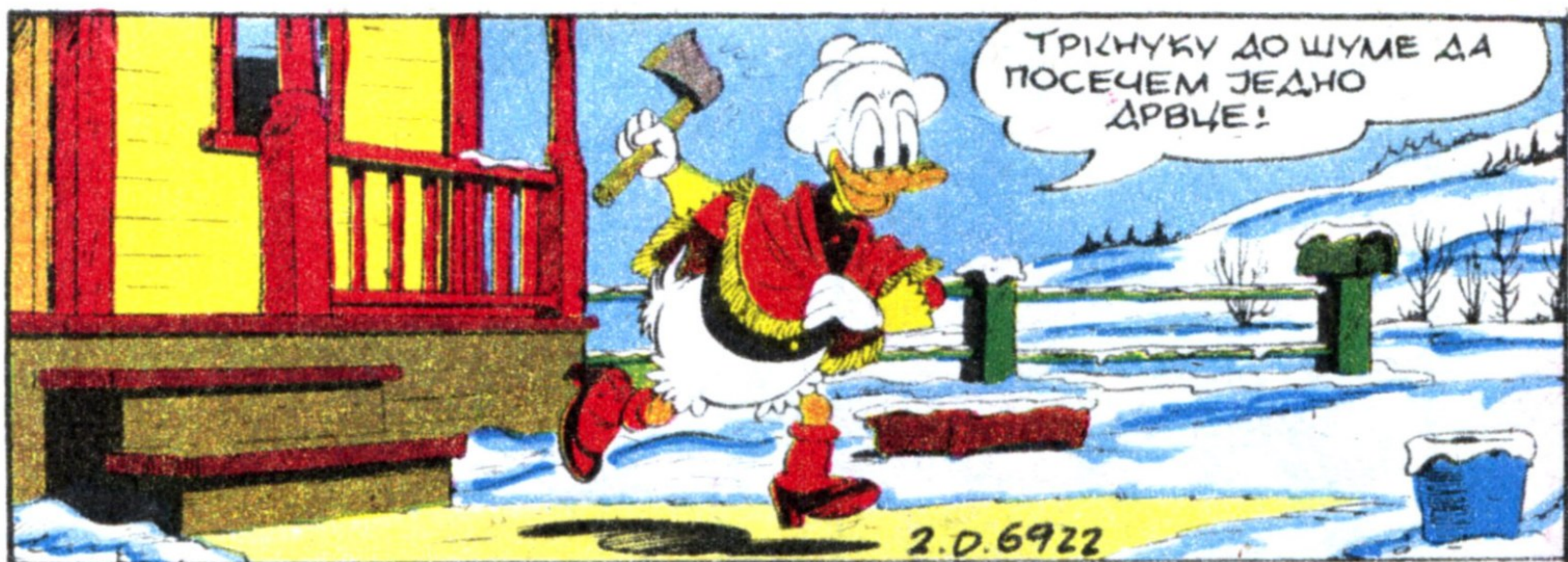
ОДРЕМАКУ ПАРТИЈИЦУ НА СЕНУ!

У МЕЂУ-ВРЕМЕНУ...

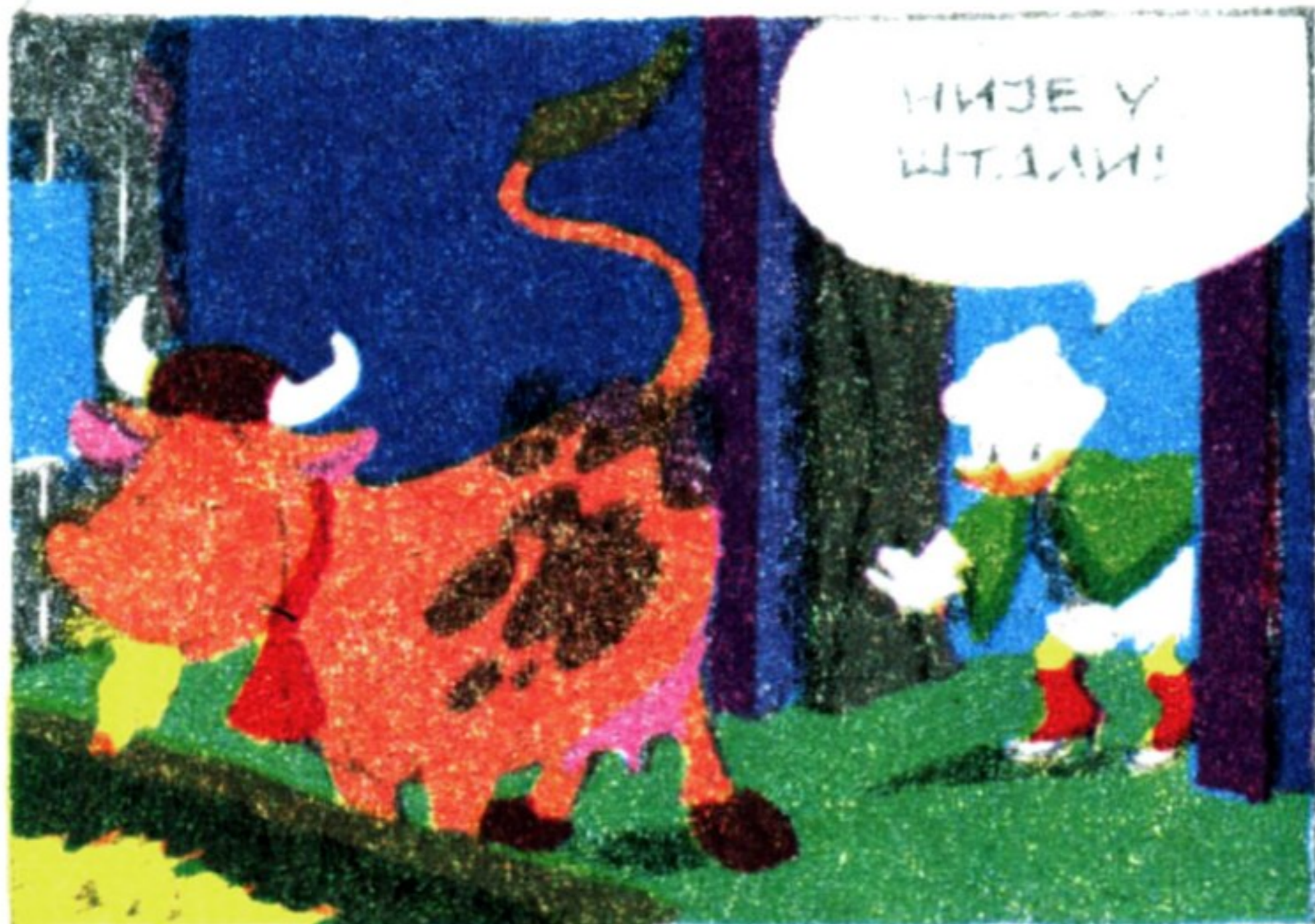
НЕ МОГУ НОВУ ГОДИНУ ДА ПРОВЕДЕМ БЕЗ ЈЕЛКЕ!

Најбољи, највреднији, најдаровитији, најхрабрији, најусијешнији...

1984. ГОДИНА У ЗНАКУ НАЈМЛАЂИХ

Током прошле године били смо сведоци неколико изузетних успеха ваших вршњака који су се истакли на различитим пољима свог живота и рада. Радовали смо се њиховим наградама и признањима, и дивили се њиховој способности, даровитости, вештини, знању... Нагло су закорачили у свет одраслих, али су, на срећу, у души ипак остали деца. Да је тако, уверите се и сами:

РЕКЕТ ПРИВЛАЧНИЈИ ОД ЛУТКЕ

Са пет година је почела да игра тенис, у осмој је била првак државе, у десетој најбоља у Европи, а са једанаест, ни мање ни више него светска шампионка.

Моника Селеш је крхке грађе попут балерине, али нека вас то не заваљава. Са њом нема шале. Побеђује и старије и много јаче.

Помогли су јој брат Золтан, омладински првак државе у тенису и тата Карољ који се прихватио улоге тренера. Спортски стручњаци код нас и у свету, кажу да се таленат као што је Моника рађа само једном у сто година. Међутим, сам таленат никада није довољан и пресудну улогу сигурно је имала Моникина упорност, рад, храброст...

Прва Моникина значајнија победа била је у Београду на такмичењу „Спорт — Шиљин тенис куп“. Редакција „Микијевог забавника“ после ове победе омогућила је Мо-

ники одлазак на Европско првенство које је одржано у Француској у граду Блоа. Искористила је и ту прилику да покаже да је најбоља у Европи, а тиме прокрчила себи пут на светско првенство. Европска продукција Дизнија послала је Моника у Флориду, у Орландо...

После четири и по часа игре победила је Американка годину дана старија од ње, иако су сви тврдили да је Моника морални победник. Тата Карољ се расплакао, а Моника га је тешила и обећала да ће идући пут она бити најбоља. Одржала је обећање и

тријумфовала ове године.

У Орланду је Моника поред такмичења стигла да посети Дизниворлд. Шта је било узбудљивије? Такмичење или сусрет са Дизнијевим јунацима?

— Чинило ми се да сањам. Опчинио ме је сусрет са фигурицама које се понашају као живе. А за такмичење сам се била припремила. Сећам се једног огромног тобогана, Пепељугине, Снежанине куће... Све је као да одеш у свет бајки...

— Теби је ипак рекет привлачнији од бајки и лутки?

— Мени је тенис задовољство, забава. Понекад узмем у сваку руку по један рекет и дочекујем лоптице... Тако се играм..

— Још увек обема рукама држиш рекет за време праве игре?

— Тако сам научила док сам била мала и док ми је рекет био претечац...

— Поред тениса, шта још волиш?

— Да читам и да се играм...

У поверењу смо сазнали, да Моника као и све њене вршњакиње воли

да облачи мамине хаљине, да испробава кораке на високим потпетицама и... да боји нокте.

Иванка Миладиновић

МАЕСТРО И ПОЛА ВИОЛИНЕ

Седокоси професори музичких академија из десетак европских земаља, који су представљали интернационални жири на недавном такмичењу музичких талената у Чехословачкој, у првом тренутку су били изненађени, затим су се зачуђено згледали и на крају једногласно одлучили да Стефана Миленковића, седмогодишњег Југословена, прогласе за најбољег виолинисту Старог континента у категорији музичара до петнаест година.

Док његови вршњаци тек почињу да уче прва слова, док покушавају да схвате тајне сабирања и одузимања и црвене када их учитељица прозо-

ве, Стефан иза себе има више од сто педесет солистичких концерата. Снимао је за радио и телевизију, наступао као солиста уз велике оркестре, разговарао са новинарима, а највише се дружио:

— Са ким, Стефане?

— У Чехословачкој са Крајслером и Мартинуом, а овде са Моцартом и Паганинијем.

Да не буде забуне: све су то славни композитори чија дела за виолину свирају најпознатији светски виртуози.

— Твој инструмент је мањи од оних на којима свирају одрасли. Рецимо: Колунџија или Шеринг?

— Пошто сам ја клинац, свирам на „половини“, инструменту који је много мањи од нормалне виолине. Када ми је тата први пут дао виолину било ми је две године и ја сам се играо с њом проналазећи пријатне тонове. Касније сам почео да упознајем Моцарта, Бетовена, Хајдна...

— Да ли се плашиш када изађеш на концертни подијум?

— Зашто да се плашим? Публика је дошла да чује како свирам. Једино ме нервира када мама, која ме понекад прати на клавиру, почне да жури. Онда морам да је јурим...

— Стижеш ли и да се играш?

— Него шта. Играм фудбал, возим бицикл, али највише волим кликере. Међутим, од њих ми огрубе прсти а то смета свирању.

Критичари тврде да ми до сада нисмо имали

тако надареног дечака као што је Стефан. Средом, он свему томе прилази као право дете. Али, само до тренутка док не изађе пред публику. Тада Стефан Миленковић постаје оно што, заправо, и јесте: изванредан музичар потпуно свестан огромне одговорности коју пред њега ставља његова уметност.

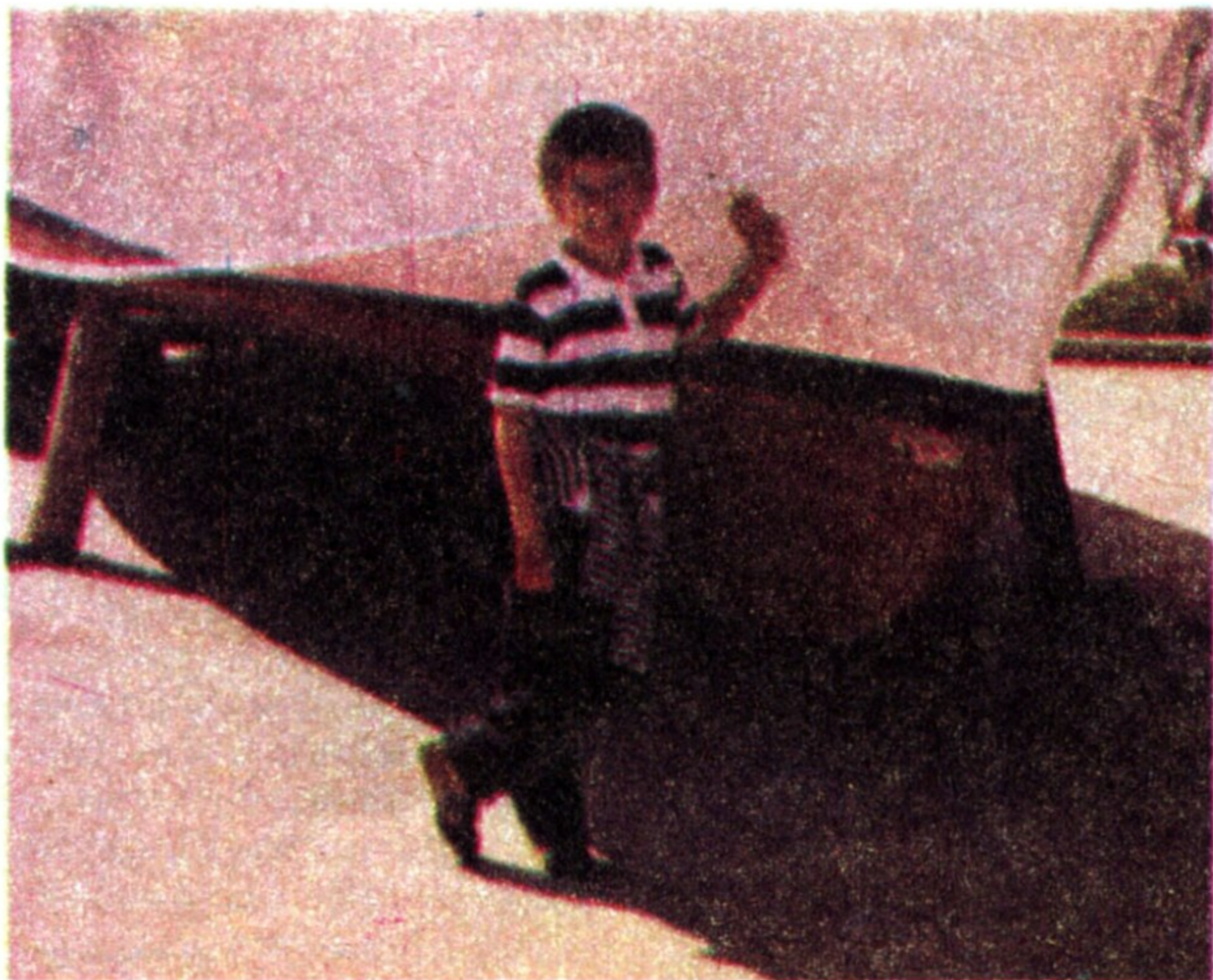
Бојан Јеличић

ХРАБРИ ТОМАЖ ИЗ ПИРАНА

Иако десетогодишњи Томаж Пустотник тврди за себе да није ништа посебно, ми смо уверени да јесте. Уосталом, сме ли баш сваки дечак да крене једрилицом дугачком само два метра по узбурканом мору преко Порторошког залива до Канегре и назад, као што то чини Томаж са својим пријатељима из једриличарског клуба? Овом приликом не пишемо о њему због тих подвига са једрилицом, већ нечега што изискује много више храбрости и снажљивости: спасио је живот свом млађем комшији Симону Облаку!

Лепо августовско вече, обала на Пиранској ривијери готово празна. Само неколико дечака, Томажових вршњака се игра крај мора. Мало даље од њих, уз сам руб мола чучи мали Симон и чека да се нека велика риба ухвати на његову удицу.

Занети игром Томаж и његови другови нису чу-

ли крик, али је Томаж приметио да је мол празан. Сагнуо се преко ограда и угледао главу свог малог комшије како нестаје у таласима. Муњевито је скочио у воду и негде испод себе напипао тело малишана који се давио. Загрлио га је и леђима напред отиснуо се према обали. Другари су им помогли да изађу на обалу. Симон је, блед, преплашен почео да их убеђује да му није ништа и да може кући сам. Али, почео је да повраћа, нешто га је стезало у грудима и стомаку. Није било могуће сакрити од одраслих шта се десило што је била првобитна намера. Морали су право у болницу.

Симон се гушио, морали су да укључе апарат за кисеоник. Борба за његов живот настављена је у болници где је провео три дана.

Захваљујући присебности Томажа, мали Симон се данас срећно игра и као кроз сан се сећа свог пада у море.

— Није то ништа нарочито — упоран је Томаж Пустотник, ученик четвртог разреда основне школе „Цирил Космач“ у Пирану који се поред једрења интересује за рад у ватрогасном друштву. Тамо још нису стигли до курса прве помоћи, али Томаж се снашао. Урадио је управо све што треба на најбољи могући начин. Није у паници изгубио главу, нису одмакли драгоцени минути и то је малом Симону спасло живот.

Албин Јерај

ШТРУМПФОВИ УМЕСТО ЗЕВСА...

Била је најпопуларнија телевизијска личност док је текао новосадски квиз „Хало, добро вече“ и још се дуго причало о њој. Одушевила нас је својим познавањем грчке митологије, цртала је пред камерама хијеро-

глифе као да је чика Глиша у питању, освојила нас шармом једне паметне, лепе и изнад свега скромне девојчице. Погађате, реч је о **Иви Бабаји**, малој Загрепчанки коју су назвали: чудом од детета и генијалцем и компјутером са дечијим срцем.

Иву нису збунили ни водитељ ни техника. Играла се пред камерама причајући о својим омиљеним јунацима, забављала и нас и себе. Побрала је аплаузе комплетног југословенског гледалишта а посебно су се правили важни и били поносни њени вршњаци.

Била је значајнија од свих одраслих!

Шта данас ради десетогодишња Ива, је ли остала верна Зевсу, Нептуну, Олимпу или има неку нову страст?

— Пошла сам у први разред класичне гимназије. Учим, читам лектуру. Управо завршавам „Хиљаду миља под морем“.

— Да ли ти се личности из Жил Вернових књига свиђају више од ју-

нака грчке митологије?

— Па, тако...

— Имаш ли довољно времена за игру будући да си изабрала тешку школу?

— Да. Увек имам довољно времена за игру. Сада ме највише привлаче Штрумпфови. Имам их тридесет и три. Правим им кућице, намештај, облачице... Обожавам једну бебицу Штрумпфа.

— Поздрави своје нове пријатеље и штрумпфуј што више.

— Хвала, поздравите и ви све Микијевце. Заправо, и ја спадам међу њих!

Ива Прокојовић

МИМИ — БУДУЋИ НОБЕЛОВАЦ

Поред редовне наставе у петом разреду основне школе „Моша Пијаде“ у Београду и рада у лабораторији на Природно-математичком факултету, десетогодишњи Миодраг Мићић похађа часове математике на Педагошкој академији, а слободно време проводи углавном у Институту „Михаило Пупин“.

Миодрага смо лако пронашли у школи. Црне радознале очи нас продорно посматрају. Врло је оштроуман, бистар и — причљив. Желео би да нам одмах све каже. При том се примећује и сталоженост с којом слуша питања и потом, после неколико тренутака, одговара. Док прича о својим изумима у хемији, пун је

фантазије. Ипак, његово знање је неоспорно и то на многим пољима науке. Мими у сваком тренутку изазива чуђење, збуњеност и одушевљење.

— Постао сам популаран — каже. — Сад радим задатке из хемије старијим друговима из моје и из других школа. Много волим да читам. Управо сам завршио Исака Асимова и одушевљен сам.

Овај даровити малишан сличнији је по изгледу неком несташку него вундеркинд. Научио је да говори кад је имао седам месеци, читао већ са двадесет два. Пре поласка у школу знао је више од сто рецитација, а да смуча и вози бицикл научио је још у трећој години.

За разлику од својих вршњака Мими свој радни дан почиње у пет сати. Има времена да буде право дете и за маму Неду су то најлепши тренуци...

Ваљда зато што рано устаје, Мими стигне и да разбије комшијски прозор играјући фудбал са

друговима, па се после на њега силно љуте.

— Ко те је увео у свет хемије?

— Криве су изгубљене књиге једног осмака из школе „Драгица Правица“. Имао сам тада три године и радознано отворио торбу препуну књига. Учинио ми се да ту има шарених сликовница и почео сам да их читам. Онда сам наишао на уџбеник хемије Станимира Арсенијевића. Био је тако написан да сам га лако прочитао. У једном даху.

С поносом показује свој прибор за експериментисање: пипете, епрувете, хемикалије, Ван де Графов генератор, електростатичку машину за добијање високог напона од неколико милиона волти.

— Радим на једном свом изуму. У канцерогени ген убацићу нови, тако да ћу победити рак. Показаћу вам то у кућној лабораторији. Видећете, покушавам да лист салате претворим у лист дуда.

Кућна лабораторија десетогодишњака! Па хемијска и физичка секција у школи којом руководи, па Институт „Михаило Пупин“ у којем га др Вукобратовић и др Љутица сматрају равноправним саговорником. Знањем из нуклеарне физике, хемије и астрономије и бројем прочитаних књига Миодраг знатно надмашује своје вршњаке.

Професор хемије на Природно-математичком факултету Вилим Вајганд је прихватио да ради са њим. Каже:

„Није ми било тешко да закључим како је Мими вансеријско дете. Зато сам му и омогућио да слуша са студентима предавања из хемије.

Радица Бујарски

ГЛУМЦЕ КУВАЈУ У КАЗАНУ

Када су га после доделе Октобарске награде Београда за 1984. годину упитали ко је све допринео успеху његовог филма „Јагуаров скок“, редитељ Александар Ђорђевић није заборавио да помене и шестогодишњу Силвију Полето, у улози украдене девојчице.

Филм „Јагуаров скок“ нема никакве сличности са животом Силвије Полето. Она живи мирно и безбрижно на Вождовцу, у Улици Војводе Степе 261, са млађом сестром Снежаном, мајком Десанком, незапосленом медицинском сестром и оцем Драганом, трговачким путником „Винтекса“. Иде у обданиште „Петар Пан“, игра се у дворишту са другарицама из зграде. Никада није била у правом позоришту, али често одлази у суседну библиотеку „Филип Вишњић“ и узима књиге. Зна да напише своје име. Не иде на часове музике ни на курс енглеског језика. Гледа телевизију, а кад њена млађа сестра плаче, имитира Лепу Брену или Мирослава Илића да је развесели. Све воли да једе, а највише пржену ци-

герицу. А слаткише?

— Не, не волим. Кад једеш слаткише онда си као дебела риба, објашњава Силвија и у први мах се не зна говори ли озбиљно или се шали. Али, као код све безбрижне деце и код Силвије се из минута у минут смењују смешно и наивно, паметно и луцкасто.

— Одувек је таква, отворена и слободна, каже њена мама.

Питамо да ли је била лепа као беба.

— Ма не, сви су ми говорили да сам ружна, опет се укључује Силвија у разговор не прекидајући игру свлачења и облачења плавокосих лепотица од пластике — Бар-

бика добијених на снимању „Јагуаровог скока“.

За њен први корак у свет филма заслужна је бака, која је имала довољно времена да своју љубимицу одведе на аудицију. Силвија је мало певала, играла и рецитовала. Тада се чинило да се све завршило на њеној шетњи до Дома пионира

у отменим, лакованим ципелицама које нам с поносом показује, а које се од детета до детета чувају и носе у породици Полето. После месец дана, једног поподнева док је Силвија спавала, из „Дунав филма“ су јавили да је од 200 девојчица за „Јагуаров скок“ изабрана баш она. Силвија се пробудила, протрљала своје велике смеће очи, склонила коврџе са лица и рекла: „Знала сам да ће узети мене“.

Снимање је доживела као игру која се одвијала по упутствима једног чика Аце (Ђорђевића). Он би јој прочитао текст књи је требало да изговори и објаснио шта треба да уради, а њена је обавеза била да све то понови пред камерама. Чинила је то спонтано и природно, тако да су је сви запамтили. Сада је препознају на улици, у продавници. У међувремену је позвана да води више дечјих приредби и новогодишњи ТВ програм за своје вршњаке. Сви је хвале, говоре да је рођена глумица. Збиља, жели ли она да буде глумица?

— Нисам сигурна, одговара.

— Зашто?

— Зато што глумце кувају у казану!

Сви се смеју, највише Силвија. Гледала је и запамтила узбудљиву сцену из телевизијске серије „Шогун“. Рекли су јој: „То је само на филму!“ Ако се тако ради на филму онда се она определила за балет. Добро, кажу њени родитељи, уписаће је на балет. Не желе да јој намећу своју вољу.

Бранислава Џунов

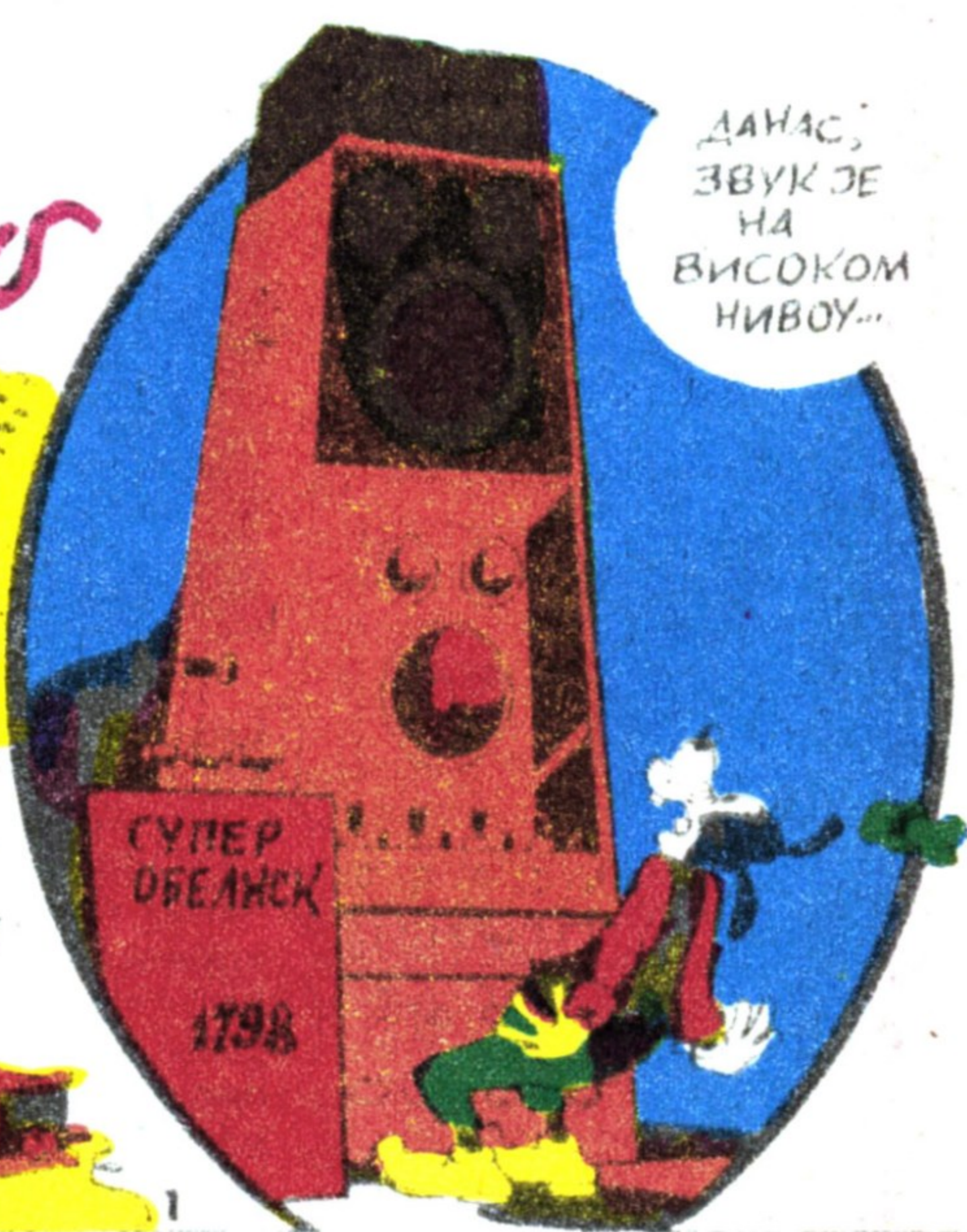
Школа: **КАКАВ ЗВУК**

У КАМЕНОМ ДОБУ
НАЈВИШЕ ЈЕ СЛУШАЛА
РОК МУЗИКА...

ДАНАС,
ЗВУК ЈЕ
НА
ВИСОКОМ
НИВОУ...

ШКРИП!

КРИК!

ПОЧЕТКОМ ДВАДЕСЕТОГ ВЕКА ТО ЈЕ ИЗГЛЕДАЛО ОВАКО...

СВЕ СЕ ПРОМЕНИЛО,
 ДАНАС СЕ МОДЕ СЛУШАТИ
 НЕ ВОКМЕ
 НА ДОК СУ
 СЕ НЕКАД
 ПОКРИВА-
 ДЕ УШИ
 ЗБОГ
 ЛОШЕГ
 ЗВУКА!

ПРВЕ
 ПЛОЧЕ
 ЛАКО
 СУ СЕ
 ЛОМИЛЕ...

КРАК!

ТЕШКО ЈЕ БИЛО РУКОВАТИ И ГРА-
 МОФОНОМ...

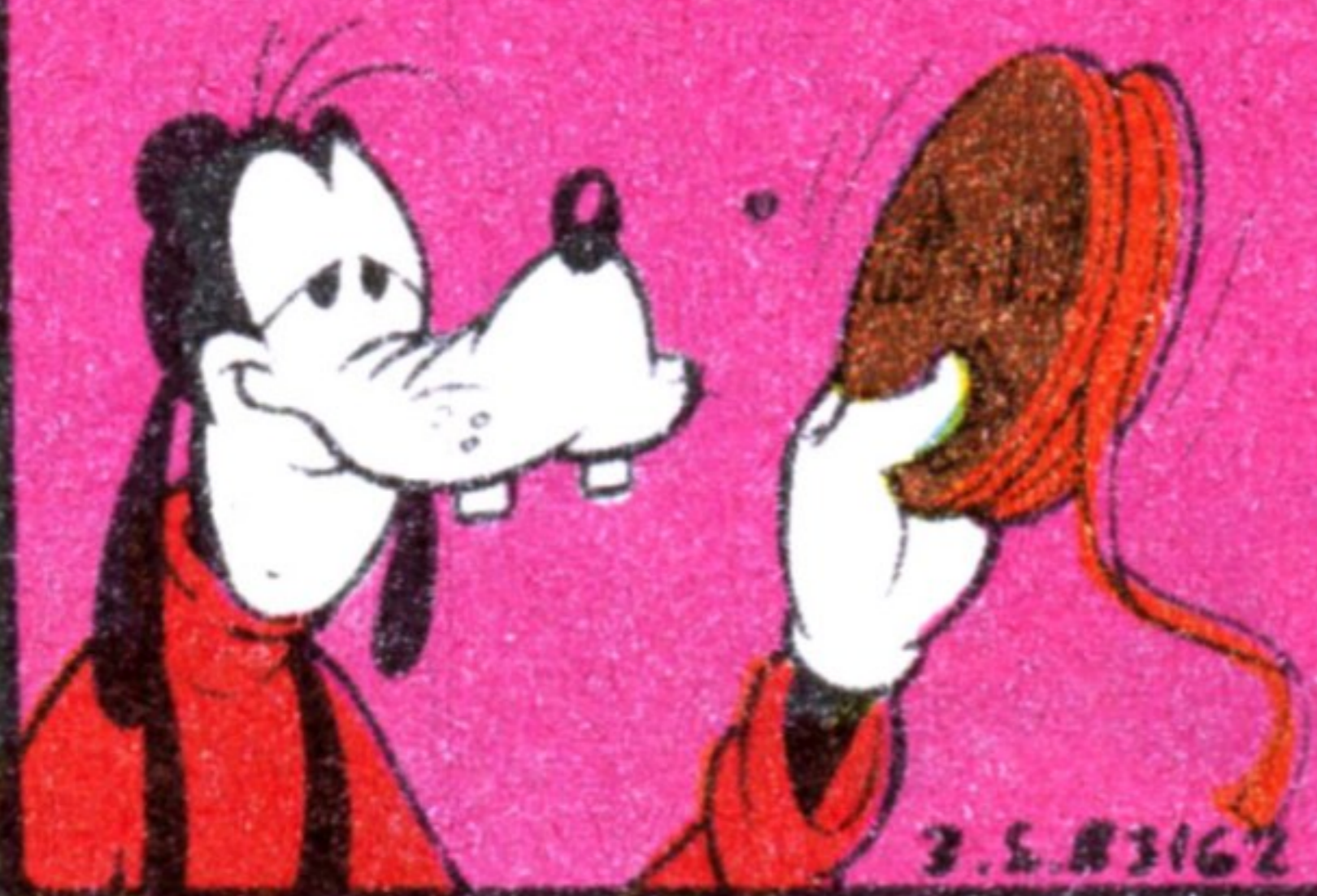

А И ОНО МАЛО ЗВУКА ШТО ЈЕ ИЗЛЕТИЛО СА ФОНОГРАФА, УГУШИВЛО
 БИ
 ПАС
 КОЈИ
 БИ СЕ
 ТУ
 НАМЕ-
 СТИО ...

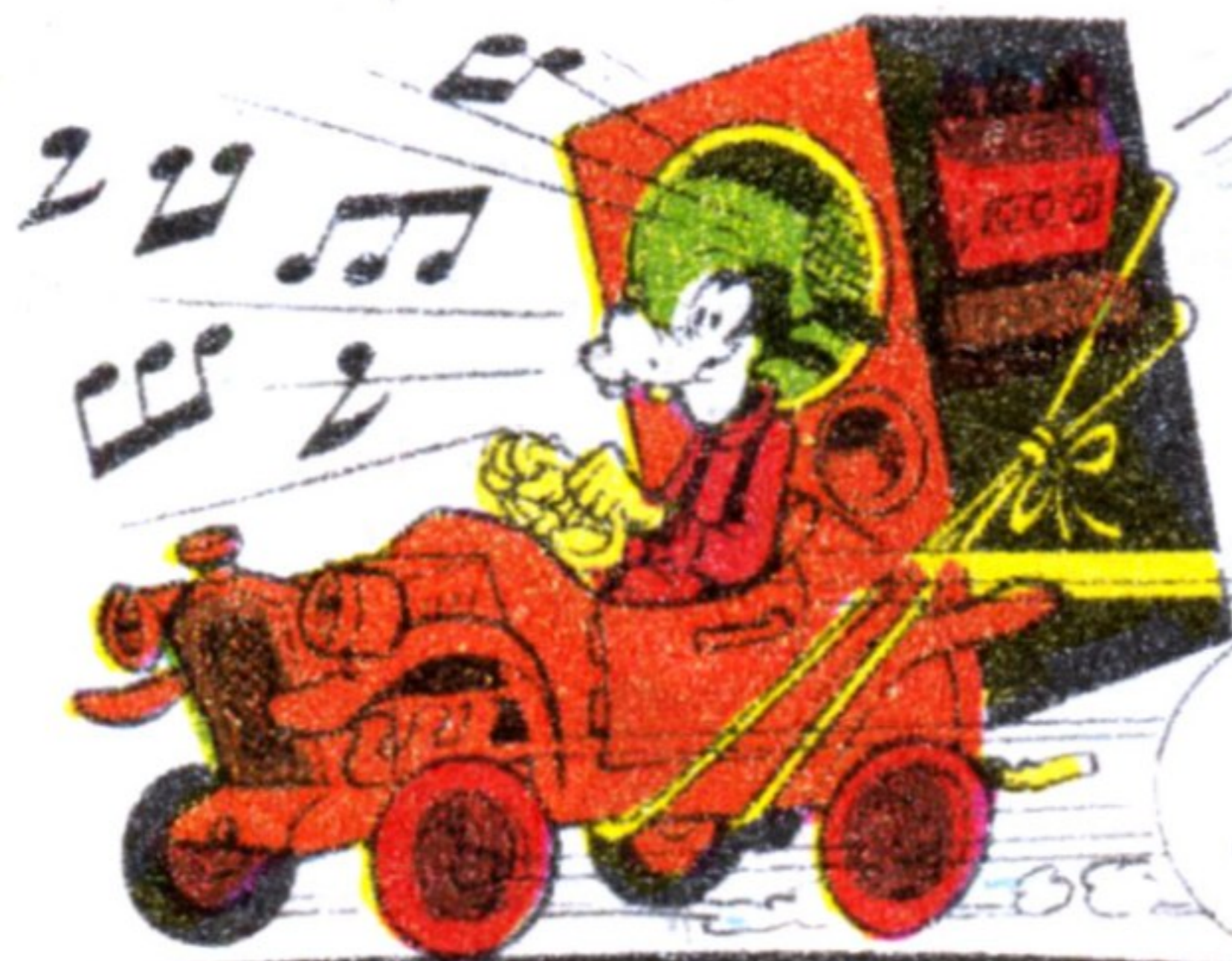
ДА БИ СЕ ДОСЛУШАЛА ЈЕДНА ПЛОЧА, ТРЕБАЛО ЈЕ ВРЕМЕНА...

ПРОНАЛЗАК ТРАКЕ УНОСИ ПРАВУ РЕВОЛУЦИЈУ...

3.5.83162

НЕ ЗНАТЕ ШТА ПРЕ ДА ОДАБЕ - РЕТЕ...

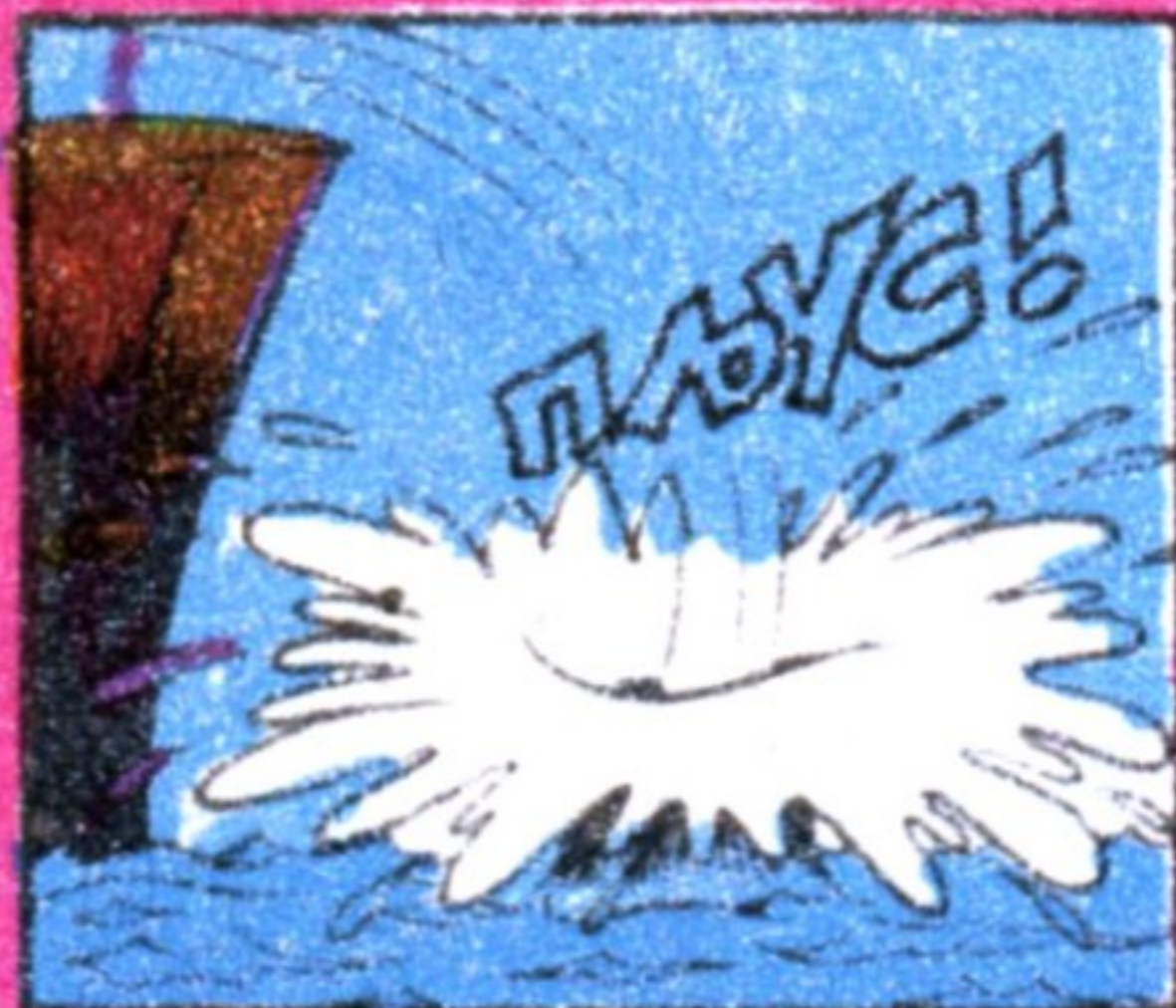
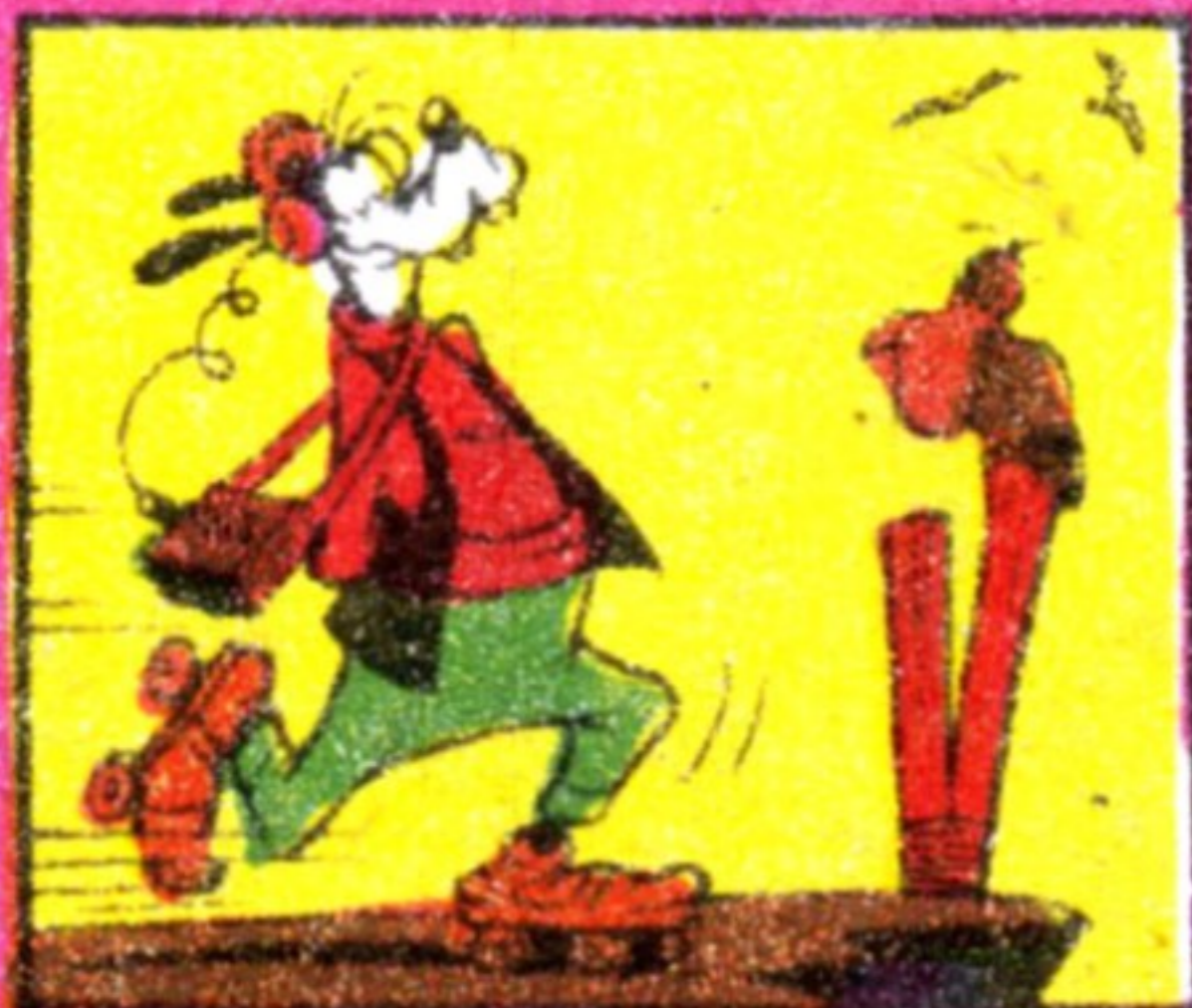

А ОНДА ДОЛАЗИ...

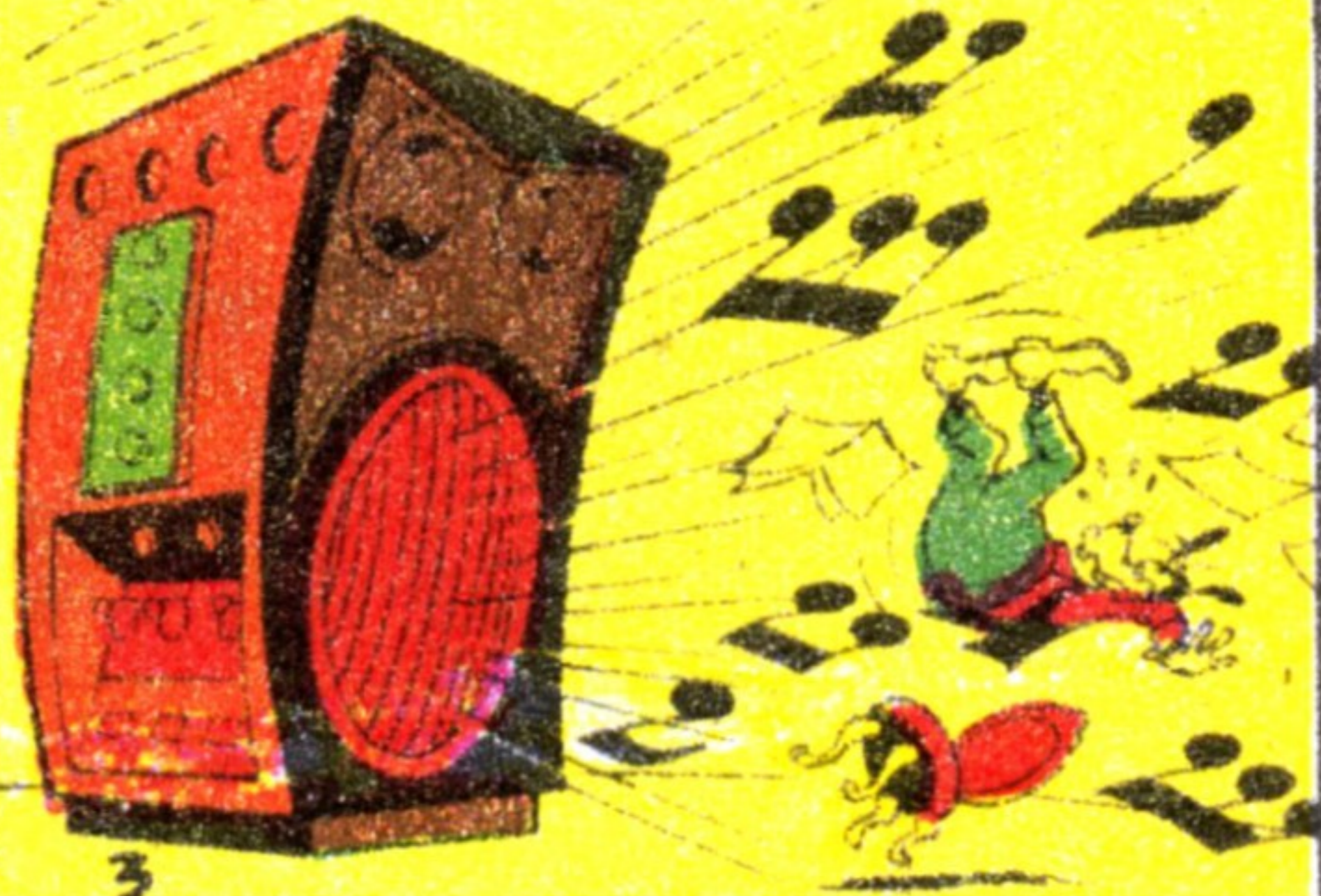
ТРАНЗИСТОР ПРИПАДА ВАМА - АЛИ И ДРУГИМ ПРОЛАЗНИ - ЦИМА...

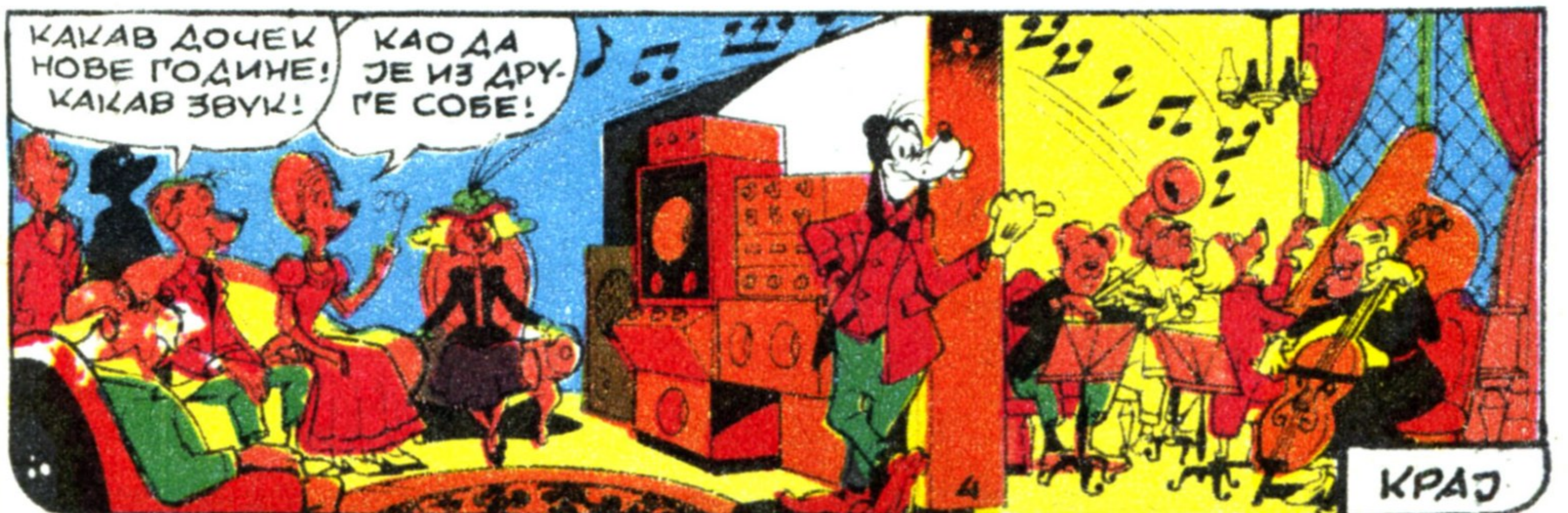
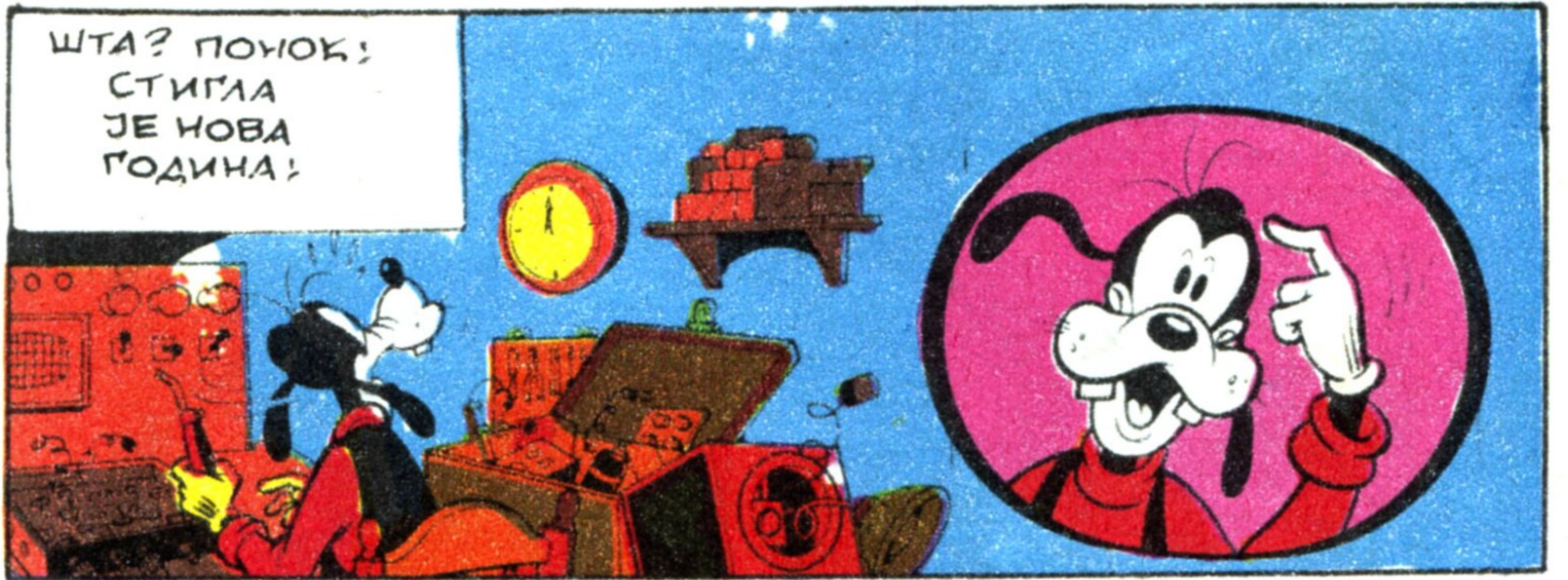
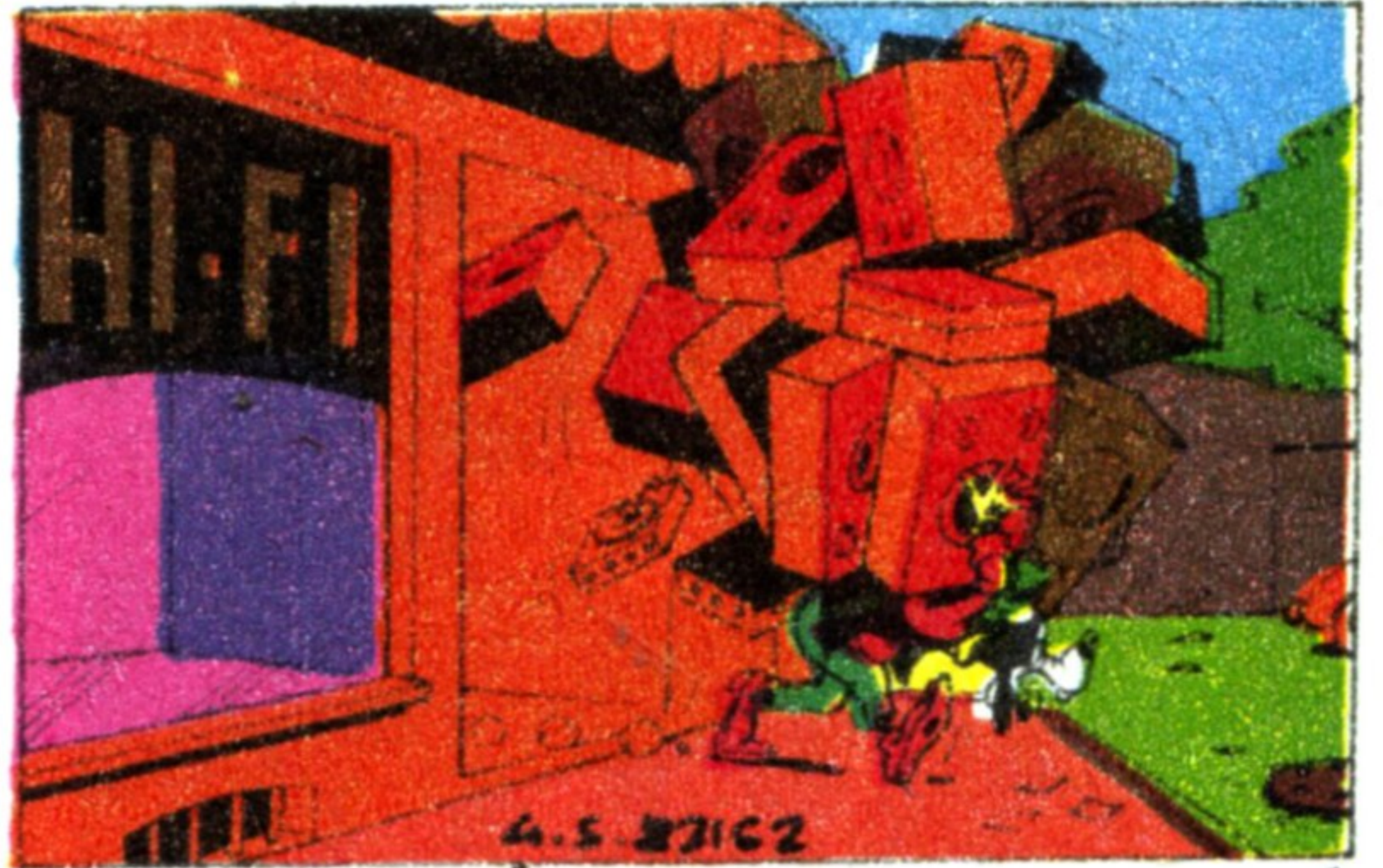
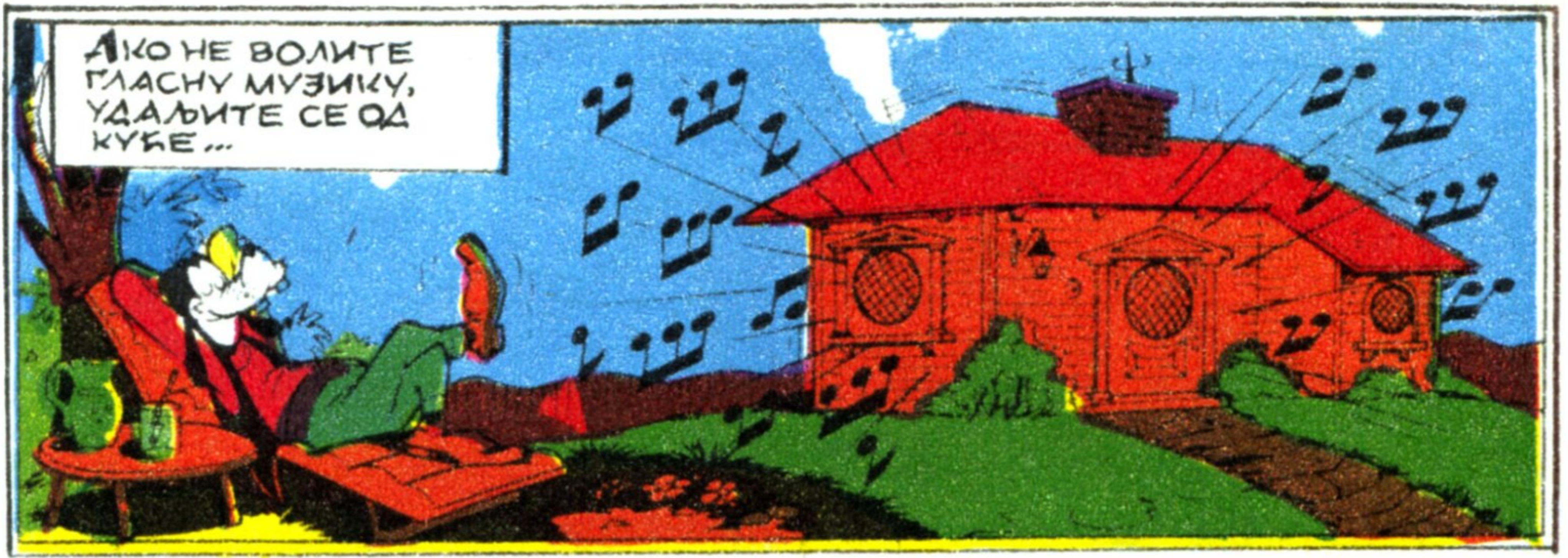

ВОКМЕН ИМА ЗАИСТА ВЕЛИКИХ МОГУЋНОСТИ...

МУЗИЧКЕ КУТИ - ЈЕСУ МАЛЕ, КАО ШИБИЦЕ, АЛИ, ИМА И ОНИХ НАМЕЋЕ - НИХ ЉУДИМА СА СЛАБИМ УШИ - МА...

Весела МЕНАЖЕРИЈА

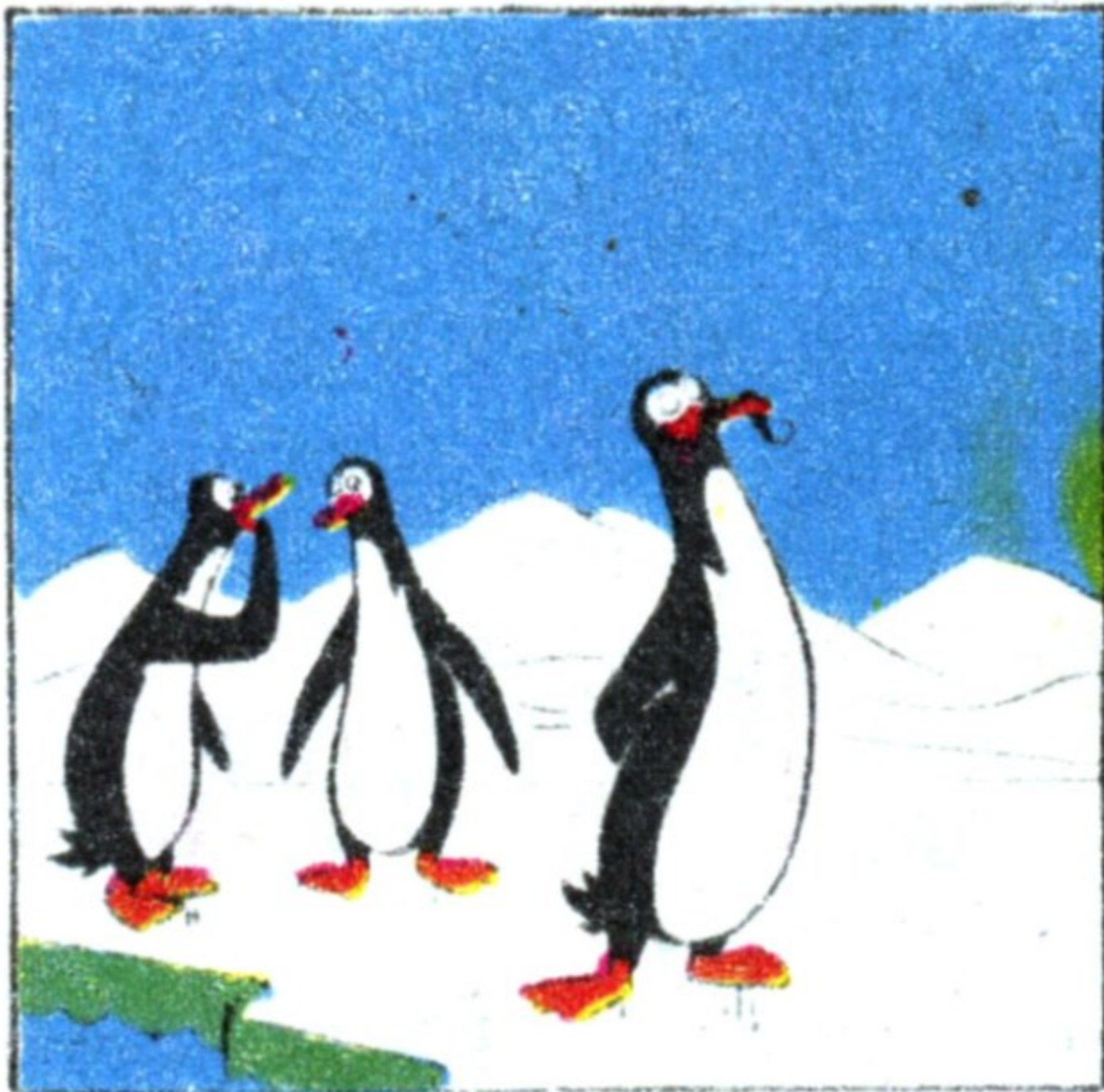
ЗИМА, ЗИМА, Е ПА ШТА ЈЕ...

1. Ове године сам закаснио да одлетим на југ!

2. У праву си! Ноћас је заиста био мраз!

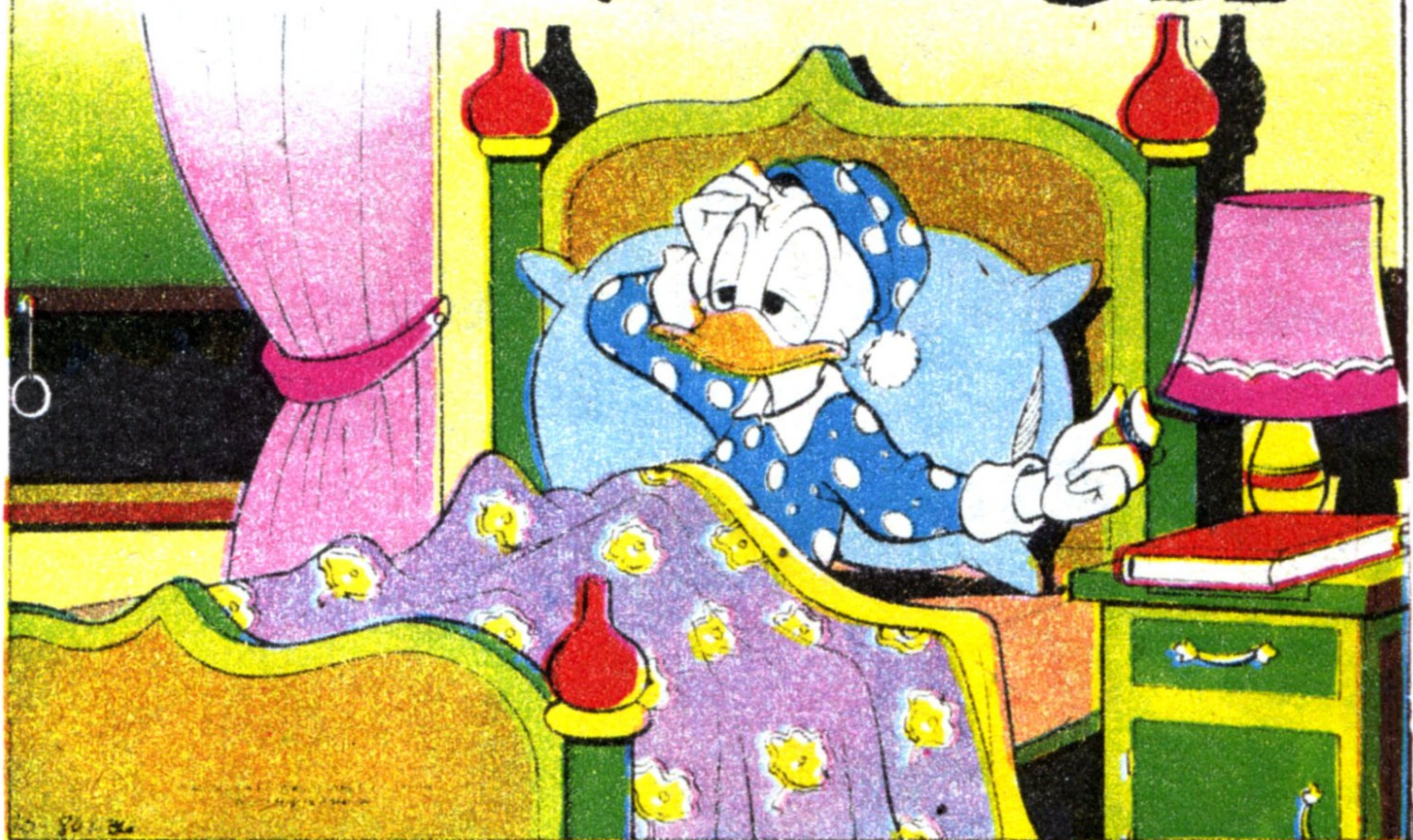

3. Стално тврди да је много отменији с брковима!

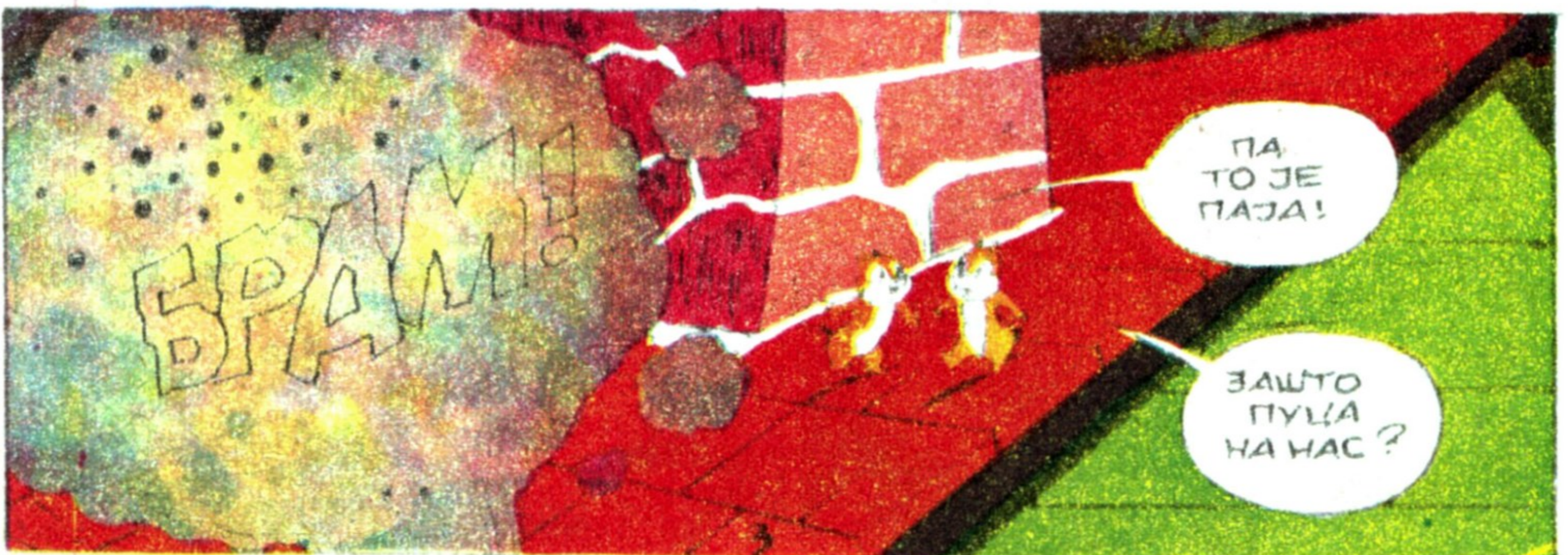

4. Смрзле су ми се ноге! Морам некако да их угрејем!

ПАЈА ПАТАК: Мирна НОЋ

САМО СМО ХТЕЛИ ДА
ДА СЕ УСПАВАМО!

ПУЦАЊ СЕ
ЧУО ИЗ ОНЕ КУ-
КЕ!

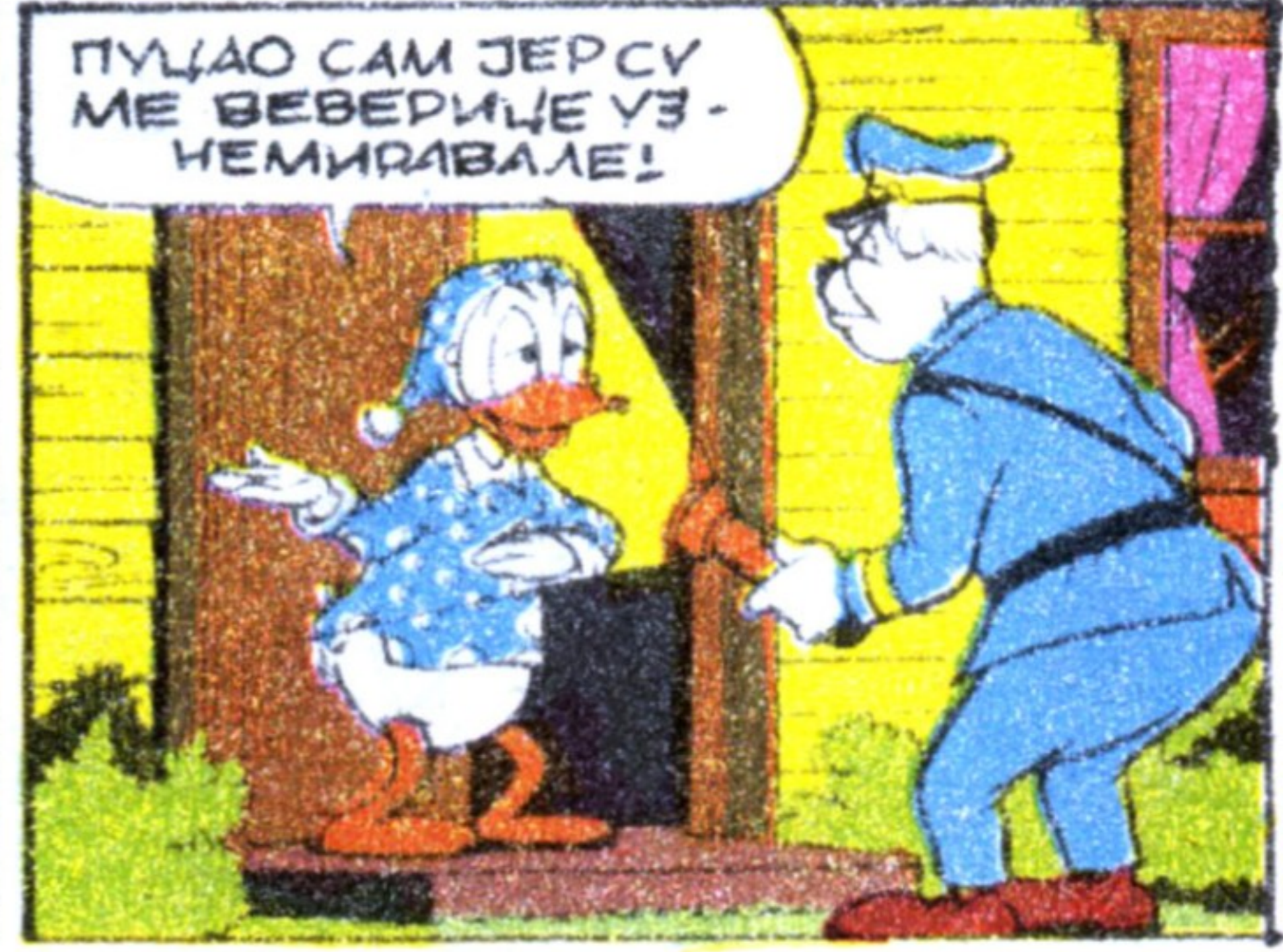
ДА
ВИДИМО
ШТА ЈЕ!

БУМ!
ДУМ!
ТРАС!

ПОЛИЦИЈА!
ОТВАРАЈ!

БРЖЕ!

ПУЦАО САМ ЈЕР СУ
МЕ ВЕВЕРИЦЕ УЗ-
НЕМИРАВАЛЕ!

ВЕВЕРИ-
ЦЕ?!?

ШАМТЕ
СЕ?

НЕ МОЖЕМО ДА
СПАВАМО! КАКО
ЋЕМО СУТРА ДА
ЧЕКАМО НОВУ
ГОДИНУ!

ВИ СЕ С НАМА
ШЕГАЧИ-
ТЕ?

РЕЦИТЕ
ПРАВИ
РАЗЛОГ
ПУЦЊАВЕ!

ОВАЈ... НИСАМ
МОГАО ДА ЗА-
СПИМ ПА САМ
ОВАЈ
...

ГАЂАО
МЕСЕЦ!
ОВАЈ,
НЕ...

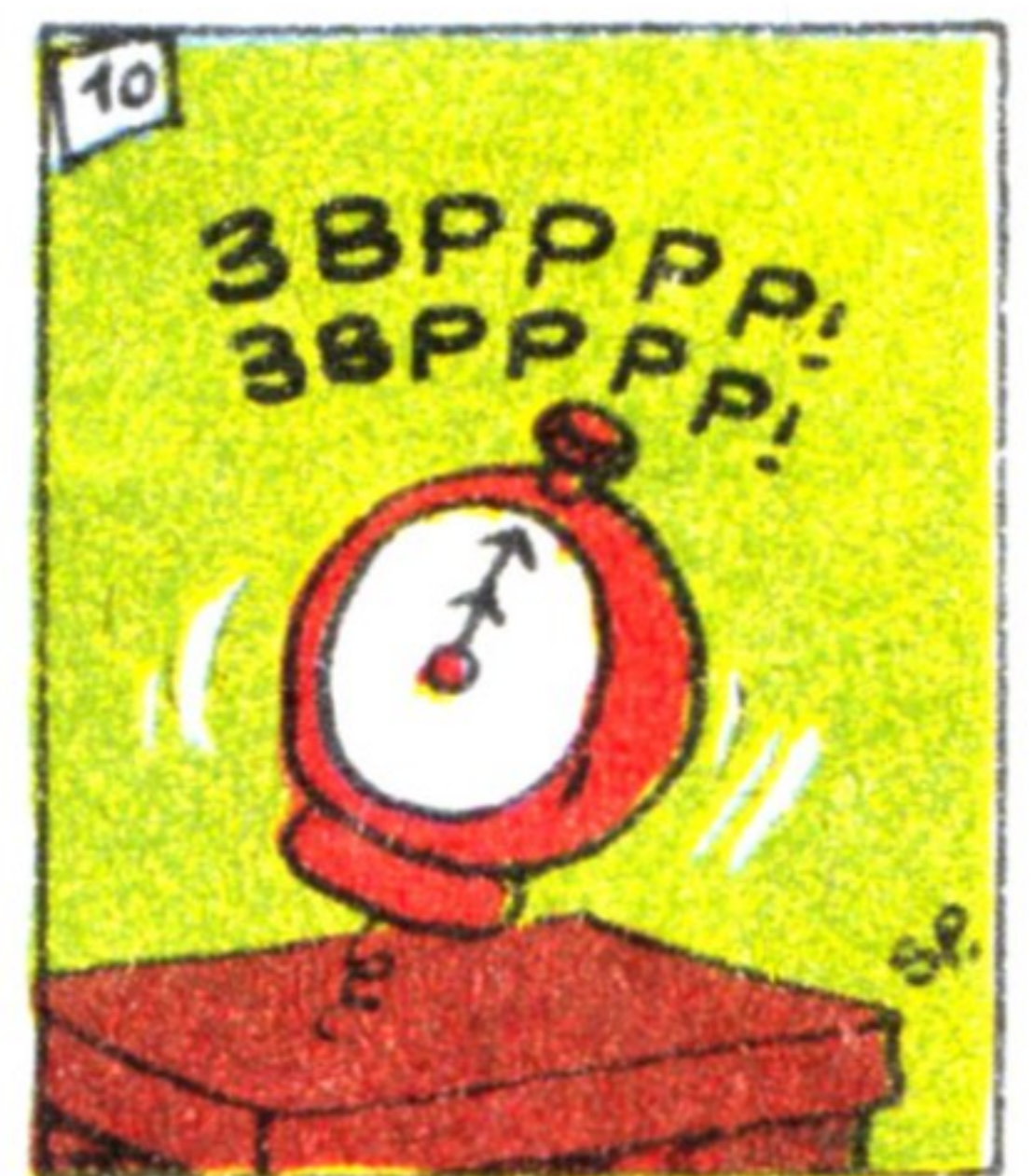
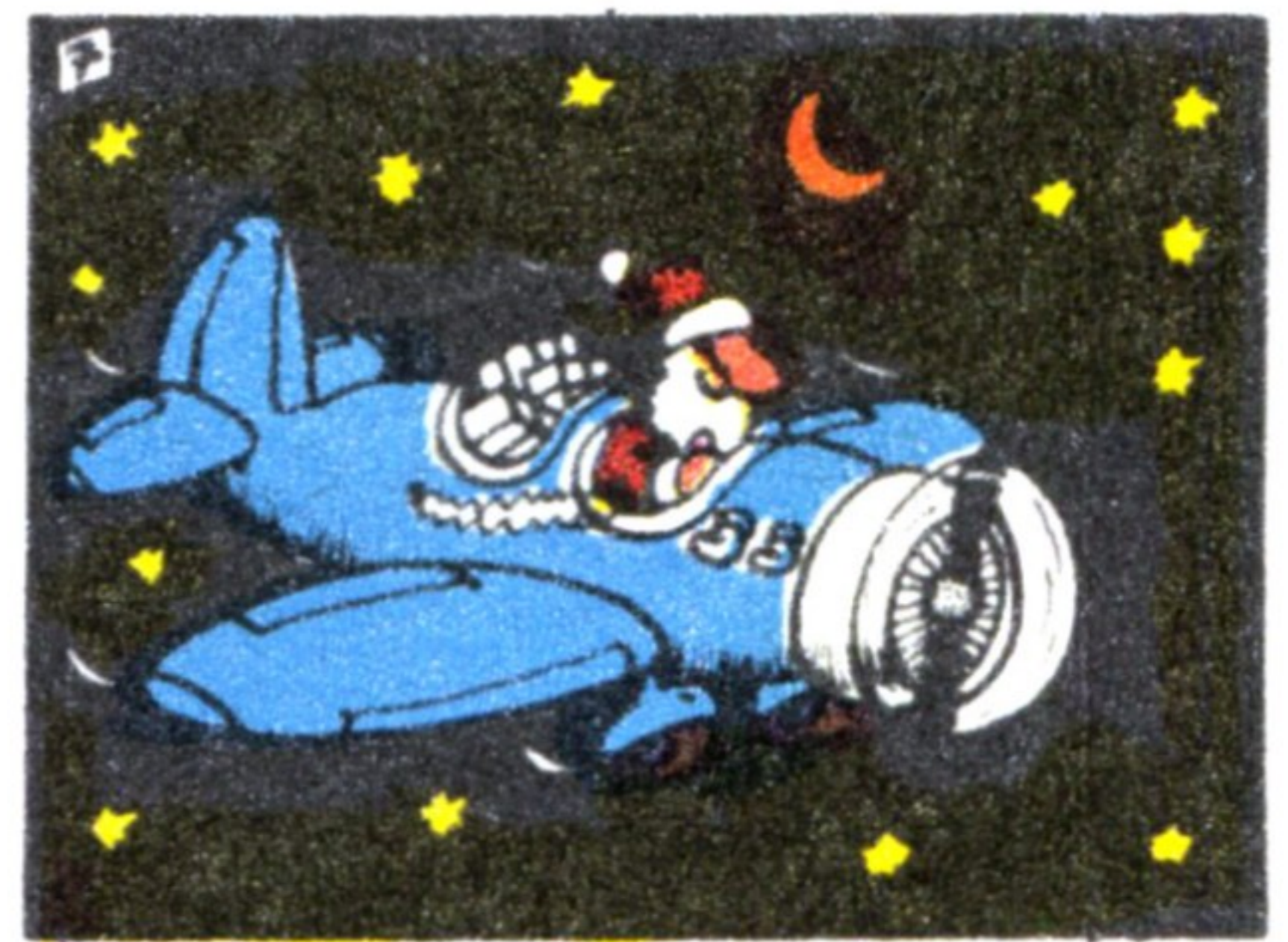
СПАВАШ, ЧАК?

МММ! Д-ДА!
И САЊАМ О
НОВОЈ
ГОДИ-
НИ!

КРАЈ

Изокренућа ПРИЧА

Ако желите да сазнате са каквим све проблемима може да се суочи Деда Мраз, покушајте да саставите ову причу логичним редом!

РЕШЕЊЕ 9 9 6 4 1 2 8 10 6 2

НОВОГОДИШЊА ЧЕСТИТКА

ПОКЛОПИТЕ ОБЕ
ТАЧКЕ А СА ТАЧКА-
МА В И БИЋЕТЕ
ПРИЈАТНО ИЗНЕ-
НАЂЕНИ.

А▶

◀В

ЖЕЛИМО СВИМ ЧИТАОЦИМА
СРЕЂНЕ И УСПЕШНЕ НОВОГОДИШЊЕ
ПРАЗНИКЕ!

А▶

◀В

МОЗАИК УКРШТЕНИЦА

Уместо уобичајених описа, за ову врсту укрштенице дате су све водоравне и усправне речи, поређане по броју слова и азбучном реду. Свакој речи треба пронаћи место у лику, тако да се добије потпуна укрштеница. Почните најпре решавати мозаик од уписаних речи.

Речи од 2 слова: АС АТ ВК ИС МО ОВ ОС СА СЛ ТО ТП ША. **Речи од 3 слова:** АЛИ БАР КУЦ РОВ САТ СПА. **Речи од 4 слова:** АКТИ АТОС ЕБАН ИВОШ КАМП КВАР ОМОТ ОСАЋ РИТЕ ТАБУ ШАЛА. **Речи од 5 слова:** АНИДА ПРАСЕ РУКАВ СТАРТ УТАЋИ. **Речи од 6 слова:** АВТИКА АРАРАТ ВИРАЖИ ДАРАТИ. ИСОВИЋ СКАДАР ЋУМАСТ. **Речи од 7 слова:** АДАМСИТ КАМАРОТ НАПОРАН ОТОПИТИ РИНАЛДО. **Речи од 8 слова:** АПОСТРОФ ИСТРОШЕН МАНИФЕСТ ОСТРОЖАЦ. **Речи од 9 слова:** АКВАМАРИН ТОДОРОВИЋ. **Речи од 12 слова:** МАГИСТРАТУРА РАДИО-АПАРАТИ.

В. Максимовић, Београд

С	Р	Е	Ћ	Н	А	■					■		
				■	Н	О	В	А	■		■		
							■	Г	О	Д	И	Н	А
							■						
		■		■									■
■					■								
			■				■				■		
				■							■		
							■					■	
							■						
				■					■				
				■									

Решење:

ВОДОРАВНО: срећна, омот, мо, табу, нова, о, ас, адамсит, година, Риналдо, Исовић, дарати, куп, бар, Атос, квар, шала, рите, аквамарин
ТО, С, апостроф, акти, истрошен, Сап, сат, ров, Са, камп, изражи, тп, Апарат, утаћи, о

Издаје и штампа НО „ПОЛИТИКА“ – као посебно издање за младе „Политикин забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „Политика“ Драган Марковић, руководилац ООУР Издања за младе Радомир Шошкић, (в. д.) главни и одговорни уредник Влада Булатовић Виџ (в. д.) одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Геран Војиновић.
ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 387,00 дин., 6 месеци 774,00 дин., 1 година 1548,00 дин. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 774,00 дин., 6 месеци 1548,00 дин., 1 година 3096,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број 60801 601 29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ – претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња САД \$ 18 – СР Немачка ДМ 52 – Шведска Шкр 147 – Француска Ффр 159 – Швајцарска Шфр 43 – Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ – Београд, на рачун број 60811 620 63 257300-00054 са обавезном знаком. ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“ Поштански фах 124. Телефони: централа 324 191 и 325 761; редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција Македонска 35/1 тел 322 711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413 524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.
Цена једног примерка 35 динара. © Walt Disney Production

Паја Татак:

ШТА НИЈЕ У РЕДУ?

E, VIDI ŠTA URADIŠE
ONI BDS-OVCI ZA
14 GODINA RADA!

ZAR SU VEĆ
U GODINI

15?!

BDS
GRUPA

STRIPZONA

14. Jun. 2007.

SAMO SE NADAM DA NIKADA NEĆETE
ZABRAVITI - JEDNOG DANA SVE
JE POČELO SA STRIPZONOM!

- WALT DISNEY